

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XI, Nr. 537

Vineri 30 octombrie 1959

8 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

SALUT prietenilor romîni

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă, sub conducerea eroicului Partid Muncitoresc Romîn, construiesc cu succes socialismul.

La construirea socialismului participă activ și pedagogii romîni. Ei desfășoară o bogată activitate de culturalizare a masei și, mai ales, educă tînăra generație în spiritul socialismului. Pentru rezolvarea acestei sarcini ei se străduiesc să lege tot mai mult școala de viață, de construirea socialismului. Ne bucurăm sincer de succesele colegilor noștri din România frățească.

Noi, pedagogii sovietici, ne îndreptăm în prezent toate eforturile înspre traducerea în viață a programului elaborat de P.C.U.S. pentru reorganizarea întregului sistem al învățămîntului public. Noi creștem și educăm o tînără generație demnă de a trăi și munci în comunism.

Dorind prietenilor noștri romîni succese mari în munca lor nobilă de educare a elevilor, sintem incredințați că schimbul prietenesc de experiență va ajuta fiecare dintre noi să rezolve sarcinile care îi stau în față.

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruccinat dintre popoarele sovietic și romîn, prietenia și colaborarea dintre învățătorii și lucrătorii din domeniul învățămîntului!

E AFANASENKO
ministru învățămîntului
al R.S.F.S.R., președintele
„Asociației de prietenie
sovieto-romînă”

București, 29 octombrie 1959.

Elevii Dan Pană, Ana Gidea și Aurora Sandu de la Școala medie „Frații Buzești” din Craiova sînt foarte preocupați: numărul festiv al gazetei de perele înclinat zilei de 7 Noiembrie trebuie să fie cit mai frumos.

ACȚIUNI ÎNCHINATE MARI PRIETENII

Manifestările din cadrul Lunei prieteniei romîno-sovietice și apropierea zilei de 7 Noiembrie sînt un minunat prilej de întărire a educației patriotice și internaționaliste a tineretului și pentru cadrele didactice din Galați.

Merită relevată preocuparea pedagogilor de a face cunoscute elevilor succesele oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate. Astfel, au avut loc întreceri în genul „Cine știe cîștigă” și „Drumetii veseli” pe teme ca: „Omul cucerește spațiul cosmic”, „U.R.S.S., țara cea mai înaintată din lume”, „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură și artă”, „Poezii lumii cîntă Revoluția” etc.

Un deosebit efect au avut în rîndurile elevilor de la școlile elementare nr. 16 și nr. 21 și de la școala medie nr. 1 relatările elevei Cecilia Comloșeanu, care a fost într-o tabără din Crimeea și care a avut ocazia să viziteze Moscova și alte orașe sovietice. Ea le-a vorbit cu entuziasm despre pionierii sovietici.

Aproximativ 5.000 de elevi din școlile orașului Galați au audiat conferințele, au participat la simpoziune pe teme științifice și culturale. La simpozionul „Victoriile oamenilor sovietici în cucerirea cosmosului”, ținut la școala medie nr. 3 de pildă, expunerile au fost însoțite de proiectii privind zborul cosmic.

Printre acțiunile întreprinse de cadrele didactice în întîmpinarea lui 7 Noiembrie se numără și expunerile ținute în cele 207 cercuri de citit ale cetățenilor expunerii în care ele au vorbit despre succesele științei și culturii sovietice. Aproximativ 5.000 de oameni ai muncii au audiat la căminele culturale conferințele pedagogilor gălațeni.

FESTIVAL ARTISTIC

Elevii clasei a XI-a „B” de la Școala medie „Filimon Sirbu” din orașul Sighet au organizat un reușit festival artistic închinat marelui poet V. Maiakovski. Au participat elevii tuturor școlilor medii din oraș.

După expunerea unei conferințe despre viața și opera marelui poet, elevii au recitat versuri din opera lui.

SIMPOZION

La Școala medie „Al. I. Cuza” din București, delegații ai organizației raionale A.R.L.U.S. au vorbit elevilor despre orașele Moscova și Kiev. După ce au ascultat istoricul acestor orașe, școlarii au luat cunoștință de marea înflorire pe care acestea au cunoscut-o în ultimii ani, de prețioasele lor monumente de artă și cultură, de uzinele și fabricile lor, de oamenii care lucrează în ele cu rîvnă pentru a da patriei cit mai multe produse.

ORELE EDUCATIVE

La Școala medie nr. 2 din Constanța, tematica orelor educative din aceste săptămîni a fost axată pe succesele obținute de oamenii sovietici în toate sectoarele de activitate. Elevii și profesorii discută probleme ca: „Realizările științei și tehnicii sovietice în domeniul lansării sateliților artificiali și al rachetelor cosmice”, „Omul sovietic — omul de tip nou”, „Arta sovietică în slujba păcii”. În orele educative se proiectează și di-

Aspect din un spectacol prezentat în cadrul Lunei prieteniei romîno-sovietice de către ansamblul Palatului pionierilor.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL IDEOLOGIC, AJUTOR PREȚIOS ÎN MUNCA PEDAGOGILOR

Însușirea învățaturii marxist-leniniste este pentru fiecare om al muncii o necesitate izvorînd din însăși viața noastră, al cărei țel suprem este construirea comunismului. Nimeni nu poate să participe conștient la clădirea lumii noi fără a cunoaște legile după care se dezvoltă societatea omenească, fără a avea o viziune clară, științifică asupra vieții.

Învățătorii și profesorii sînt chemați să crească oameni bine pregătiți profesional, bine orientați politic, capabili să înțeleagă desfășurarea vieții sociale. A crește asemenea oameni implică preocuparea stăruitoare a fiecărui pedagog de a forma viitorilor cetățeni, încă de pe băncile școlii, concepția științifică despre natură și societate. Or, acest lucru este imposibil dacă acela care conturează fizionomia morală a omului nou în copilul ce i-au fost încredințați spre educare nu este marxist în gândire, în vorbă și faptă. De aici necesitatea ca fiecare pedagog să studieze marxism-leninismul, să-și însușească concepția materialist-dialectică despre natură și societate.

Partidul nostru a creat pentru fiecare om al muncii posibilitatea de a-și ridica necontenit nivelul ideologic și politic. Răspunzînd dorinței vîj a cadrelor didactice de a aprofunda în mod organizat învățătura partidului clasei muncitoare, de a o studia în legătură cit mai strînsă cu sarcinile muncii școlare, în anul școlar precedent partidul a organizat pentru marea masă a pedagogilor studierea problemelor fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R. Dezbaterile din seminarii au ajutat cadrele didactice să cunoască lupta dintre materialism și idealism de-a lungul secolelor și să înțeleagă mai bine sarcinile ce le revin în combaterea concepțiilor idealiste. De un mare ajutor pentru activitatea pedagogilor au fost lecțiile privind modul de producție capitalist și învățătura lui Lenin despre imperialism, care i-au înarmat cu argumente trașnice privind inevitabilitatea pieirii orînduirii capitaliste și trînicia orînduirii noi, socialiste, lipsită de orice exploatare. Lecțiile, studiul individual și discuțiile din seminarii cu privire la partid i-au dus pe învățătorii și profesorii la cunoașterea principiilor ideologice și organizatorice de bază ale partidului marxist revoluționar, la înțelegerea sarcinilor lui fundamentale. Tot astfel, lecția despre revoluție i-a ajutat să privească revoluția socială ca fenomen obiectiv al dezvoltării societății, să cunoască mai bine și să prețuiască lupta maselor populare din țara noastră, sub conducerea P.C.R., pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și îndeplinirea sarcinilor revoluției socialiste. Lecția despre stat și dictatura proletariului a întărit convingerea cadrelor didactice asupra temeiniciei și justeței rînduirii noastre actuale de stat, hotărîrea lor de a apăra cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, de a crește un tineret însoțit și el de această nobilă năzuință, un tineret devotat patriei socialiste, cauzei poporului muncitor.

În munca școlară de fiecare zi pedagogii au simțit puternic foloasele aduse de studierea sistematică a marxism-leninismului și a politicii partidului nostru. În fiecare școală a devenit centrală preocuparea pentru conținutul ideologic și politic al activităților instructiv-educative. Întreaga activitate a cadrelor didactice a căpătat un conținut mai adînc, fiind orientată mai vizibil spre cultivarea la elevi a patriotismului, a simțului datoriei, a respectului pentru realizările minunate ale oamenilor nuncii din patria noastră.

Buna pregătire ideologică și politică a pedagogilor de la școlile medii nr. 1 și 3 din Galați, de pildă, în care, sub îndrumarea organizațiilor de partid, s-a dat o mare importanță învățămîntului ideologic, a ajutat cadrele didactice să pună în centrul atenției lor educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist prin lecții și prin activitățile în afară de clasă. Această atenție se dă acestei importante laturi a educației comuniste la Școala medie nr. 2 din Brăila, unde în constătuiri de producție, organizate de comitetul de instituție sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul conducerii școlii, membrii de sindicat au discutat cum realizează educația patriotică prin orele de curs.

Învățămîntul ideologic — după cum înșiși pedagogii arată — i-a ajutat să se orienteze mai bine în activitatea școlară. Astfel, tovarășa Alexandrina Tarhon de la Școala medie „Mihail Eminescu” din București ne-a relatat că, în urma discuțiilor din seminarii despre misticism, despre faptul că acesta, dînd o explicație falsă fenomenelor din natură și societate, paralizează încrederea omului în puterea lui de a schimba lucrurile și constituie un pericol pentru educație, și-a dat seama că trebuie să lupte mai activ împotriva misticismului. Discuțiile din seminar au înarmat-o cu noi argumente pentru combaterea concepțiilor mistice, creaționiste cu privire la natură și viață, argumente pe care le-a folosit atît în munca școlară, cit și în cea obștească. De asemenea, tovarășa profesoară L. Chiracu de la Școala elementară nr. 111 din București ne-a arătat cum dezbaterile cu privire la statul nostru democratic — apărător fervent al păcii — au ajutat-o să demonstreze elevilor justetea politicii de pace duse de statul nostru. Lecția „Lidice” ținută de dînsa la clasa a VII-a a fost urmată de vizionarea filmului „Hiroșima”, care a produs emoții profunde în sufletele celor mici și i-a făcut să urască mai mult pe cei ce doresc un nou război.

(Continuare în pag. 2)

Invățământul ideologic, ajutor prețios în munca pedagogilor

(Urmare din pag. 1)

În acest an școlar cadrele didactice vor studia în continuare probleme fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R., cum sînt structura economică și de clasă a R.P.R., industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră, învățătura marxist-leninistă în problema națională, patriotismul socialist și internaționalismul proletar, știința și religia etc. Cunoașterea acestor probleme îi va ajuta pe pedagogi să îndeplinească mai bine sarcinile principale ale activității școlare — ridicarea nivelului științific al lecțiilor, întărirea educației patriotice — îi va face să înțeleagă mai profund necesitatea participării lor active la răspîndirea științei și culturii în rîndul părinților, al maselor populare, necesitatea de a participa intens la transformarea socialistă a vieții salului printr-o muncă culturală de calitate, de a da patriei liniși care să iubească munca direct productivă, doritori să lucreze acolo unde se produc bunurile materiale ale societății.

În acest scop dezbaterile problemelor în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice trebuie să fie cît mai strîns legate de viață, să aibă un caracter cît mai concret. Este necesar ca în lecții și seminarii problemele teoretice, de principiu să fie legate de sarcinile muncii școlare și să se tragă concluzii pentru activitatea didactică.

O mare atenție trebuie dată legăturii cu actualitatea social-politică. Propagandiștii trebuie să insiste ca discuțiile să fie legate de evenimentele politice petrecute în țară și pe arena internațională interesîndu-se dacă pedagogii citește presa.

Trebuie să arătăm că mai există printre cadrele didactice unii învățători și profesori (în regiunile Bacău, Oradea, Timișoara, Stalin) care nu sînt la curent cu principalele probleme ale situației politice interne și internaționale. Aceasta arată că ei nu citește cu regularitate presa. Propagandiștii, comuniștii pot și trebuie să-i ajute, astfel încît lectura publicațiilor să devină o necesitate pentru fiecare om al muncii școlare.

În cursul dezbaterilor trebuie să fie scos în evidență esențialul. Accentul trebuie pus pe interpretarea faptelor și fenomenelor în lumina marxism-leninismului, pe înțelegerea fondului și sensului adînc al problemelor. S-a constatat că în unele seminarii nu au fost înălțurate bucherismul, studiul bazat doar pe memorare, reproducerea mecanică a cunoștințelor. Unii pedagogi reușesc, de pildă, să arate cînd și cu ce prilej au fost scrise o serie de lucrări ideologice de bază cite capitole au dar nu pot să scoată în evidență însemnătatea lor, să lege problemele cuprinse în ele de specificul muncii instructiv-educative. Unii expun just trăsăturile caracteristice ale imperialismului, dar nu le poartă explica și ilustra cu exemple din viața internațională.

De asemenea, o serie de cursanți atunci cînd se pregătesc pentru seminarii se limitează numai la notițele luate în timpul expunerilor, la consultațiile apărute în „Gazeta învățămîntului”, dar nu folosesc lucrările ideologice de bază pentru pregătirea și documentarea lor.

Pentru a-i ajuta pe cei ce studiază să ajungă la o înțelegere justă și depîință a problemelor se recomandă folosirea în mai mare măsură a consultațiilor date de propagandiști. Se recomandă de asemenea utilizarea planșelor ilustrative, vizionarea cu toată grupa de studiu a unor piese de teatru, filme, expoziții legate de temele ce se dezbate.

Însemnătatea învățămîntului ideologic al pedagogilor pentru munca didactică, interesul cu care este privit de oamenii muncii din școli obligă pe toți cei ce îndrumază activitatea școlilor să-și dea con-

cursul la buna lui desfășurare. Învățămîntul ideologic nu este o problemă care privește numai organele și organizațiile de partid, așa cum au fost înclinați să creadă în anii școlari trecuți unii lucrători din domeniul învățămîntului. La buna lui desfășurare trebuie să-și aducă contribuția și organizațiile sindicale, directorii școlilor și inspectorii secțiilor de învățămînt.

Organizațiile sindicale au sarcina să creeze condițiile necesare studiului individual, avînd grija ca pedagogii să aibă asigurat timpul pentru studiu (ne gîndim în special la cei supraincarcați cu sarcini, care trebuie ușurați) și sprijinind înzestrarea bibliotecilor școlare cu lucrările de literatură politică necesare. Este bine ca, folosînd sprijinul organizațiilor de partid, adunările sindicale să analizeze preocuparea membrilor de sindicat pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, situația frecvenței în grupele de studiu, să discute despre felul cum se reflectă în predare și în activitățile în afară de clasă și extrașcolare pregătirea ideologică a fiecărui membru de sindicat.

Directorii școlilor au și ei datoria să ajute ca dorința pedagogilor de a cunoaște profund învățătura marxist-leninistă să fie împlinită. Ei trebuie să vadă ca în bibliotecile școlare să existe cărțile ideologice pe care cadrele didactice vor să le consulte, numărul necesar de exemplare din lucrările ce se cer studiate. În zilele de seminar se impune ca oamenii să fie eliberați de sarcinile care ar putea împiedica participarea lor la învățămîntul ideologic. Este datoria conducătorilor de școli să se intereseze de cauzele absențelor la cercurile de învățămînt ideologic ale pedagogilor din colectivele pe care le conduc, de seriozitatea cu care ei studiază, de greutatea pe care le întîmpină în însușirea materialului și împreună cu propagandiștii și birourile organizațiilor P.M.R., să inițieze aceste grupuri.

Importanța învățămîntului ideologic a fost înțeleasă de multe cadre de conducere din școlile noastre. Merită să fie evidențiat colectivul de direcție de la Școala medie nr. 32 din București. Buna oară, care manifestă interes pentru problemele învățămîntului ideologic, îndemnînd cadrele didactice să studieze, ajutînd biroul organizației de bază să asigure o frecvență bună la lecții și seminarii și avînd grijă ca școala să fie abonată la ziare și diverse publicații teoretice care să poată fi consultate de pedagogi. Asistentele la clasă ale tovarășilor din conducere au ca obiectiv și felul în care pedagogii, folosînd cunoștințele primite prin învățămîntul ideologic, asigură puritatea ideologică, caracterul științific, marxist-leninist al lecțiilor. Nu tot astfel stau însă lucrurile la Școala elementară nr. 91 din București (director Gib Constantin), la Școala elementară nr. 105 din Popești Leordeni (director Ștefan Ștefănescu) și la alte școli în care nu s-a

simțit preocuparea directorilor pentru modul cum se desfășoară învățămîntul ideologic al cadrelor didactice. Este necesar ca ei să lichideze cu această nepăsare față de o problemă atât de însemnată pentru școală cum este pregătirea marxist-leninistă a pedagogilor.

O sarcină importantă în această direcție revine organelor de îndrumare și control din domeniul învățămîntului de stat. Ele trebuie să se intereseze îndeaproape de învățămîntul ideologic, pe care să nu-l trateze doar ca pe o problemă a organelor de partid. Este adevărat că unele secții de învățămînt și cultură ca cele din regiunile Baia Mare, Craiova, Galați au luat câteva măsuri în folosul învățămîntului ideologic al cadrelor didactice, rezolvînd de pildă multe din problemele organizatorice (transportul, masa, vizionarea de spectacole, aprovizionarea librăriilor cu materialul bibliografic etc.). Secția regională de învățămînt și cultură Galați a analizat de două ori în ședințe cu șefii secțiilor raionale și orașenești problemele ale învățămîntului ideologic al cadrelor didactice. Au existat însă destule secții de învățămînt, printre care cele din regiunile Stalin, Timișoara și altele, care au privit pregătirea ideologică a cadrelor didactice ca fiind numai treaba organelor de partid, sau care nu și-au dus pînă la capăt sarcina de a sprijini buna desfășurare a învățămîntului ideologic. Trebuie știut că secțiile de învățămînt și cultură au datoria să dea tot sprijinul pentru ca în învățămîntul ideologic al pedagogilor să se obțină rezultate bune. În ce probleme ar putea da ele o mîna de ajutor? Secțiile de învățămînt și cultură pot să determine organele locale C.L.D.C. să aprovizioneze librăriile cu literatura politică și ideologică necesară și să ia măsuri, împreună cu organele sindicale locale, pentru crearea de biblioteci volante care să fie la îndemîna învățătorilor și profesorilor. Un mare ajutor pot și trebuie să dea secțiile de învățămînt și cultură în asigurarea transportului pedagogilor, a condițiilor în care se țin lecțiile (săli încălzite, bine iluminate, înzestrate cu mese sau bănci pentru a se putea lua notițe etc.).

Inspectorii secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orașenești, în

controlul pe care îl fac la școli, au datoria de a urmări cum se pregătesc pedagogii pentru seminarii, măsura în care ei folosesc în munca didactică și obținesc cunoștințele ideologice căpătate pe această cale. Calitatea lecțiilor trebuie să o aprecieze nu numai țînînd seama de metodele folosite în predare, de exactitatea datelor care sînt comunicate, ci și de nivelul ideologico-politic al elevilor, de pregătirea ideologică și politică a cadrelor din învățămînt.

Aprecierea justă, participativă a muncii școlare nu este posibilă însă decît dacă inspectorii însiși studiază sistematic marxism-leninismul. Menționăm că cei mai mulți inspectorii au înțeles această cerință, studiînd cu conștiinciozitate, fie în calitate de lectori sau propagandiști, fie în calitate de cursanți. Ne întrebăm însă în ce condiții și-au putut îndeplini sarcinile de îndrumare și control inspectorii ca T. Predoiescu, de la secția raională de învățămînt și cultură 23 August, T. Novac și P. Ciocan, de la secția raională Grivița Roșie din București, care nu au urmat în anul școlar trecut și nici nu sînt înscriși în prezent la învățămîntul ideologic, sau E. Iancu din regiunea Galați, care avea o prezență neregulată la seminarii și vreme slab pregătit?

În cele de mai sus am formulat câteva cerințe pe care le ridică pregătirea ideologică și politică a învățătorilor și profesorilor prin formele de învățămînt organizate pentru ei. Lichidarea tuturor lipsurilor — în parte arătate aci — depinde nu numai de măsurile pe care le vor lua organele și organizațiile de partid din regiuni, de străduințele comuniștilor de a ridica nivelul muncii în această direcție. Buna desfășurare a învățămîntului ideologic depinde și de importanța pe care o dau acestei probleme toți oamenii muncii din școli, organizațiile sindicale, inspectorii și directorii unităților școlare.

Ajutați de comuniști, de organizațiile de partid, ei înțeleg necesitatea aportului lor, fiind convinși că învățătura marxist-leninistă este necesară fiecăruia pentru a nu rămîne în urma vieții și pentru a crește generațiile viitoare pe măsura cerințelor ridicate de construcția socialistă.

Curs de foto-amatori pentru cadrele didactice

Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală organizează un curs de foto-amatori pentru cadrele didactice și membrii lor de familie. Cursul, care va avea o durată de 3 luni, cuprinde lecții teoretice pe următoarele teme: legile opticii, regia iluminării (lumina

artificială și de zi), dezvoltarea, copierea, mărirea, diapozitive și proiectii, fotografia în culori. Fiecare lecție va fi însoțită de aplicații practice în studio și pe teren. Informații amănunțite se pot căpăta la sediul clubului, Bulevardul 6 Martie nr. 32, telefon 13.63.07.

I. CIOCIRLAN

Elevii
sînt pregătiți
pentru munca
în producție

Secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular orașenesco Craiova acordă o mare atenție creării condițiilor necesare pentru o cît mai bună pregătire a elevilor din școlile de cultură generală pentru viață, pentru munca în producție. Dacă în anul școlar trecut dispuneau de ateliere pentru lucrări practice numai cîteva școli, în acest an școlar au fost amenajate ateliere pentru lucrări practice la toate cele patru școli medii din oraș și la 13 școli de 7 ani. Printre acestea se numără ateliere de tămplărie, de lăcătușărie, de marșmă unelte, de moțoare, ateliere auto, ca și ateliere de radio și electrotehnică. La amenajarea și utilizarea atelierelor au dat o importantă contribuție întreprinderile „Electroputere” și „7 Noiembrie”. Uzina electrică și Centrul mecanic.

Pe lîngă școlile medii nr. 1, nr. 2 și nr. 4 și pe lîngă școlile de 7 ani nr. 5 și nr. 12 s-au înființat așa-numite „centre de politehnizare”, unde vin să efectueze lucrări practice elevii unor școli care nu dispun de anumite unelte sau mașini unelte. Tot aici se întrunesc profesorii-maștri de la școlile din oraș pentru a discuta problemele muncii lor, pentru a se întîlni cu profesorii de fizică, chimie, matematică etc. și a stabili împreună cu aceștia măsurile ce trebuie luate pentru o cît mai bună coordonare a predării bazelor științelor cu activitatea practică a elevilor.

O importanță deosebită se acordă în școlile orașului Craiova pregătirii practice pe care o vor efectua elevii claselor a X-a și a XI-a, în trimestrul II și III, la întreprinderile „Electroputere” și „7 Noiembrie”, la Centrul mecanic și la Centrul școlar agricol.

În momentul de față s-a constituit un colectiv de profesori care studiază procesul de producție în aceste întreprinderi. Colectivul va elabora un îndrumar după care cadrele didactice de specialitate și profesorii-maștri să-și instruiască pe elevii claselor a X-a și a XI-a pentru a-și putea desfășura în bune condițiuni practica în producție.

VIATA DE PARTID

Utilizarea atelierului mecanic...

...a stat în atenția comuniștilor de la Școala de 7 ani nr. 8 din Giurgiu. Într-o adunare de partid ei au hotărît să sprijine conducerea școlii în această problemă importantă pentru legarea învățămîntului de viață. Comuniștii și candidații de partid au mobilizat cadrele didactice și comitetul de părinți în acțiunea de colectare a uneltelor. S-au adunat astfel 450 de scule (bancuri, menghi-

ne fierăstrăle, pile, mașini de găurit, compasuri interioare și exterioare, ciocane, dălți, punctatoare etc.). Atelierul a putut fi dat în folosință cu 5 zile înainte de termen.

M. DOBROGEANU
secretar organizației de bază P.M.R. Școala de 7 ani nr. 8 Giurgiu

Adunarea generală pentru darea de seamă și alegeri...

...de la Școala medie din Darabani, regiuni-

nea Suceava, a reieșit preocuparea susținută a comuniștilor pentru conținutul procesului instructiv-educativ. Darea de seamă a subliniat, de pildă, că membrii de partid au vegheat în mod permanent ca lecțiile să fie predate în lumina învățămîntului marxist-leninist, să nu cuprindă confuzii și denaturări antiștiințifice. Fiecare comunist a reușit să imprime propriilor sale lecții un pronunțat caracter științific, participativ. De ase-

menea, asistînd pe colective la lecții comuniste din această școală au ajutat conducerea administrativă să cunoască mai bine nivelul predării sub aspect ideologic și politic și să ia la vreme măsurile necesare pentru îndreptarea lipsurilor. Merită reținută preocuparea organizației de bază pentru buna desfășurare a activităților practice, astfel încît sarcina pusă de partid în fața școlii noastre noi, de a lega strîns

Învățămîntul de viață, să fie îndeplinită în cît mai bune condiții. Grijă comuniștilor pentru sprijinirea muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri — în sensul de a le ajuta să desfășoare activități interesante cu un bogat conținut educativ — s-a reflectat de asemenea în recenta adunare generală de partid de la Școala medie din Darabani.

MIRON DOBOȘ
Instructor al comitetului regional P.M.R. Suceava

Cum vorbesc elevii

Minuirea strungului cere pricepere și precizie. Nu-i ușor să stăpânești tainele dificlelor operații care se execută la această mașină. Cei doi tineri pe care-i vedeți în fotografie — elevi ai Școlii medii de cultură generală „Dimitrie Cantemir” din București — sînt foarte bucușosi că au început să deprindă executarea diferitelor lucrări la strung.

Una din preocupările de frunte ale pedagogilor trebuie să fie și aceea de a-i învăța pe elevi să vorbească; adică de a-i obișnui pe școlari să-și expună cunoștințele, ideile, sentimentele în mod corect, clar, precis, ordonat, motivat din punct de vedere logic, într-o limbă literară frumoasă.

Am asistat într-una din zilele trecute la câteva lecții ținute la clasa a VII-a a Școlii de 7 ani din comuna Otopeni, cu gândul de a urmări tocmai aspectele concrete ale acestei preocupări a profesorilor.

Ne-am oprit în primul rând la o lecție de limba română. Elevii nu pot fi învățați, desigur, să se exprime corect și frumos numai la lecțiile de limba română. Acesta este un proces complex și îndelungat, la care trebuie să participe nu numai profesorul de limba română, ci la care sînt obligați să-și dea contribuția toți pedagogii, indiferent de specialitatea lor. Fără îndoială însă că lecțiile de limba română au în această privință o importanță primordială.

La lecția de limba română am observat însă că, din păcate, profesorul nu a dat toată atenția și importanța cuvenită exprimării orale a elevilor. Preocuparea lui pentru felul cum vorbesc elevii a apărut sporadic, în special în cazuri de greșeli mai grave. De pildă, profesorul a sesizat greșeala unui elev care, în cazul propoziției „Unii cară lemne”, a pus verbul la persoana I-a singular, spunînd „unii car”. El a îndreptat această greșeală pe loc și a cerut elevului să conjuge verbul la prezentul indicativului, pentru ca să-și dea singur seama în ce constă greșeala sa. Dar această grijă pentru corectarea greșelilor elevilor nu a fost, după cum am spus, continuă. Au fost trecute cu vederea alte greșeli, asupra cărora profesorul ar fi trebuit să se oprească. Bineînțeles că nu este

necesar—nu ar fi nici posibil—ca profesorul să se oprească la fiecare greșeală în parte și să explice elevilor de ce nu e corect așa, de ce trebuie să se exprime altfel. În această privință profesorul se poate orienta de la caz la caz și poate deschide o discuție mai amănunțită numai atunci cînd socotește că este absolut util. Profesorul, antrenat în procesul predării, a scăpat din vedere această latură a obligațiilor sale. Aproape imediat după ce a corectat greșeala asupra căreia ne-am oprit mai sus, un elev a folosit forma „spui” pentru prezentul indicativului, persoana I-a singular. Desigur că de data aceasta ar fi fost suficient ca elevul să fie corectat și să se facă o analogie cu greșeala săvîrșită de colegul său cu câteva minute mai de vreme. Profesorul a trecut-o, însă, sub tăcere. Un alt elev a folosit expresia „a face convorbiri”. Era absolut necesar ca pedagogul s-o corecteze imediat, înlocuind-o cu o expresie corectă.

Justificînd felul cum a lucrat un exercițiu, un elev a spus: „Pentru „fratele” am pus cazul în genitiv”. Profesorul ar fi trebuit să apeleze la cunoștințele de sintaxă ale elevilor și să-i întrebe ce greșeală a săvîrșit colegul lor, cu altul mai mult cu cît faptul se întîmpla în timpul unei lecții de gramatică.

Profesorul de limba română nu trebuie să uite nici un moment că predarea gramaticii are tocmai rolul de a-i învăța pe elevi să se exprime corect. El trebuie deci să le ceară în permanență să aplice regulile gramaticale învățate, în vorbirea lor de toate zilele.

O însemnătate deosebită pentru felul cum vorbesc elevii o are exemplul personal al profesorilor. În mare măsură elevii învață să folosească limba literară chiar de la dascălii lor. De aceea profesorul are datoria să fie foarte exigent cu felul său de a vorbi, trebuie să fie conștient în permanență de faptul că fiecare greșeală a sa poate de-

veni în scurt timp greșeala întregii clase. De aceea el nu-și poate permite, cum s-a întîmplat, să spună unui elev: „Substantivul, ce caz ai spus că este?” Nici nu trebuie să ceară elevilor să înlocuiască în mod nejustificat unele expresii corecte cu altele. La lecția de care ne ocupăm profesorul a cerut unui elev să înlocuiască formularea sa „Aici s-au purtat numeroase lupte” cu formularea „Aici s-au dus numeroase lupte”, deși „s-au purtat” era corect.

După cum am mai spus, felul cum vorbesc elevii nu este o problemă de strictă specialitate, care constituie monopolul profesorului de limba română. Fiecare profesor poate și trebuie să contribuie la îmbogățirea vocabularului elevilor, să-i deprindă să vorbească frumos și corect. Acest lucru pare să fie cunoscut de profesorul care predă matematica la clasa a VII-a „B” de la școala din comuna Otopeni. Asistînd la o lecție a lui am înțeles mai puține greșeli în vorbirea elevilor. Este explicabil. La lecțiile de matematică se folosește un număr redus de cuvinte. Răspunsurile elevilor sînt scurte și se limitează de cele mai multe ori la 2-3 cuvinte, așa încît și posibilitatea de a face greșeli în exprimarea orală este mai mică. De îndată ce elevii ies din sfera limbajului științific se ivesc însă și formulările incorecte. De pildă, întrebînd de ce nu și-a făcut tema, un elev a răspuns: „Am pierdut hirtia care am avut graficul”. De menționat că profesorul a corectat pe loc această greșeală.

Se ivesc însă în cadrul matematicii, chiar atunci cînd se folosesc termeni științifici de strictă specialitate, momente cînd profesorul este obligat să se îngrijească de îmbunătățirea vorbirii elevilor chiar în folosul disciplinei respective. În cadrul aplicării unei teoreme profesorul a folosit formula „Este necesar și suficient”. Deși la fixare s-a putut vedea că elevii înțeleseseră demonstrația, ei nu puteau totuși să repele teorema și se încurcau de fiecare dată la „este necesar și suficient”. De ce? Pentru că nu li s-a explicat rostul acestei asociații de noțiuni și pentru că, fără îndoială, cei mai mulți dintre ei nu reușeau să-i prindă sensul.

Am asistat și la o lecție de istorie. Ne-am bucurat văzînd că profesorul folosește disciplina sa pentru a îmbogăți vocabularul școlărilor. El s-a oprit la cuvinte ca jupan, cuhnă, marcă, tranzit și și-a însoțit expunerea cu scurte explicații filologice, care au ajutat pe elevi atît în înțelegerea sensului acestor cuvinte cît și la memorarea lor. Am văzut această preocupare a profesorului și în faptul că nu a trecut cu vederea diferite expresii greșite ale elevilor (de exemplu, l-a corectat pe unul din ei care a spus „să catolicească” în loc de „să catolicizeze”).

O lipsă care s-a făcut însă vizibilă și la lecția de istorie, ea și la celelalte lecții la care am asistat, a fost aceea că elevii nu sînt stimulați să vorbească singuri. Se observă tendința lor de a răspunde cît mai scurt și numai în urma unei întrebări. Este foarte necesar ca profesorii să-i deprindă pe elevi să dezvolte o temă care să cuprindă mai multe idei. Astfel elevii vor fi obligați să înlănțuie un număr de fraze pe care să le expună într-o anumită ordine, vor simți nevoia de a se exprima clar și fără greșeli și vor avea mai multe posibilități de a se obișnui să folosească limba literară.

Pentru a-i obișnui pe elevi să se exprime corect este necesară colaborarea tuturor profesorilor, indiferent de disciplina pe care o predau. Profesorii de fizică, de științe naturale, de matematică, de istorie etc. sînt datori să se ocupe nu numai de conținutul științific al răspunsurilor, ci și de forma lingvistică pe care o îmbracă acestea.

GRIJA INTREPRINDERII pentru munca școlii serale

În toate problemele, de la frecvență și baza didactico-materială și pînă la ridicarea nivelului predării nu există problemă în care întreprinderea ce își trimite muncitorii să învețe să nu poată fi de un real folos în munca școlii.

În anii trecuți, unele școli serale solicitau destul de rar sprijinul întreprinderilor, iar unele dintre acestea, la rîndul lor, rămîneau străine de activitatea școlilor. Apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență a făcut să crească mult atît simțul de răspundere al colectivelor de profesori din școlile serale cît și interesul întreprinderilor pentru asigurarea condițiilor unei bune desfășurări a procesului de învățămînt.

La școala noastră — Școala medie serală „Mao Tze-dun” din Capitală — devin tot mai evidente rezultatele bune ce se pot obține printr-o legătură strînsă cu întreprinderile unde lucrează elevii. La noi învață în prezent peste 500 de tineri muncitori de la întreprinderile „Mao Tze-dun”, „Tricolajul Roșu”, „Fragă”, „Victoria Socialistă” ș.a. Comisia de selecționare din cadrul uzinelor „Mao Tze-dun” se preocupă îndeaproape de bunul mers al școlii. Zilnic membrii comisiei vin la noi și se interesează dacă școala are tot materialul didactic care-i este necesar, dacă instalațiile de lumină, căldură etc. funcționează normal, dacă nu este de efectuat vreo reparație. Foarte îndeaproape se informează membrii comisiei de frecvența elevilor, de procurarea manualelor și a bibliografiei necesare, de situația elevilor la învățătură. Reprezentanții conducerii întreprinderii, ai organizației de partid, ai organizației U.T.M. și sindicale stau de vorbă cu elevii muncitori ori de cîte ori au prilejul, fie la locul lor de muncă, în secții și ateliere, fie în timpul vizitelor pe care le fac la școală. Elevi ca turnătorul Marin Sava, topitorul Dînică Vasile ori lăcătușul Chirea Anton pot fi văzuți deseori stînd de vorbă cu tovarășul I. Marghioală, secretarul

comitetului U.T.M. din uzină, ori cu tovarășul Gh. Trifan, membru al comisiei de selecționare. În discuțiile lor aceștia se interesează de munca elevilor în școală, de progresele pe care le fac la învățătură. La rîndul lor și profesorii — îndeosebi diriginții — îi vizitează pe elevi la locul de muncă, interesîndu-se de activitatea lor în producție, căutînd să afle cum se comportă față de tovarășii, care sînt preocupările lor, năzuințele lor de viitor.

Orice acțiune menită a contribui la îmbunătățirea muncii școlii noastre se desfășoară printr-o strînsă colaborare cu toți factorii de răspundere din întreprinderi și în primul rînd în legătură cu comisiile de selecționare. Noi am propus ca în secțiile și atelierele întreprinderilor, precum și la clubul uzinelor „Mao Tze-dun” să se expună grafice privind frecvența elevilor. Propunerea noastră a fost primită cu mult interes de către comisiile de selecționare din cadrul uzinelor. Pentru completarea acestor grafice, comitetul U.T.M. și comitetul sindical din uzina tutelată ne-au și solicitat numele elevilor care nu au nici o absență, pentru a fi popularizați în cadrul întreprinderii; se vor afișa totodată și grafice asupra frecvenței pe clase și școală. Astfel de panouri vor fi organizate în viitor și la celelalte întreprinderi care au elevi la școala noastră.

Pentru stimularea interesului pentru învățătură al elevilor-muncitori primim ajutorul întreprinderilor. Aceștia îi popularizează regulat pe elevii fruntași. Dar nu numai atît. Comitetul sindical al uzinelor „Mao Tze-dun” studiază posibilitatea de a alcătui grupe de elevi care lucrează în aceeași secție sau în același atelier și care să fie îndrumate de către un inginer. Aceasta îi va ajuta pe elevi atît în pregătirea unor teme mai grele, cît și în ceea ce privește lămurirea unor texte de specialitate mai ales la fizică, matematică etc. Sprijinul

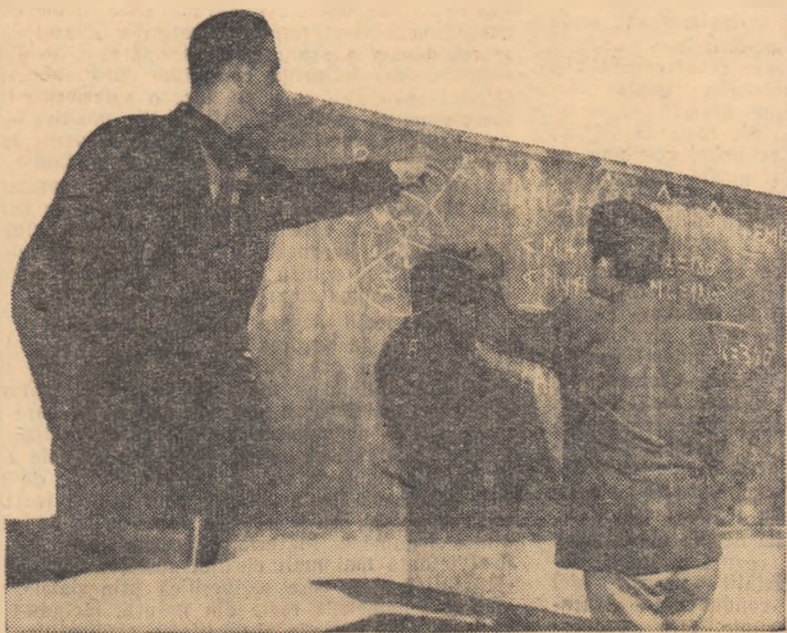
dat școlii ar fi și mai evident dacă clubul întreprinderii „Mao Tze-dun” și-ar inserie în planul său unele activități menite să contribuie la ajutorarea elevilor-muncitori. De asemenea, clubul i-ar putea atrage pe elevi la lectura cărților existente în bibliotecă și recomandate de școală. Inițiativa întreprinderii „Tricolajul Roșu”, care a luat măsuri pentru înzestrarea bibliotecii cu cărțile necesare elevilor, ar putea fi urmată și de clubul întreprinderii „Mao Tze-dun”, care dispune de largi posibilități în acest sens. De asemenea, clubul ar putea organiza pentru elevii-muncitori consultații pe diferite teme, pe care să le acorde atît profesorii cît și activiștii clubului.

Sprijinul pe care îl primim nu

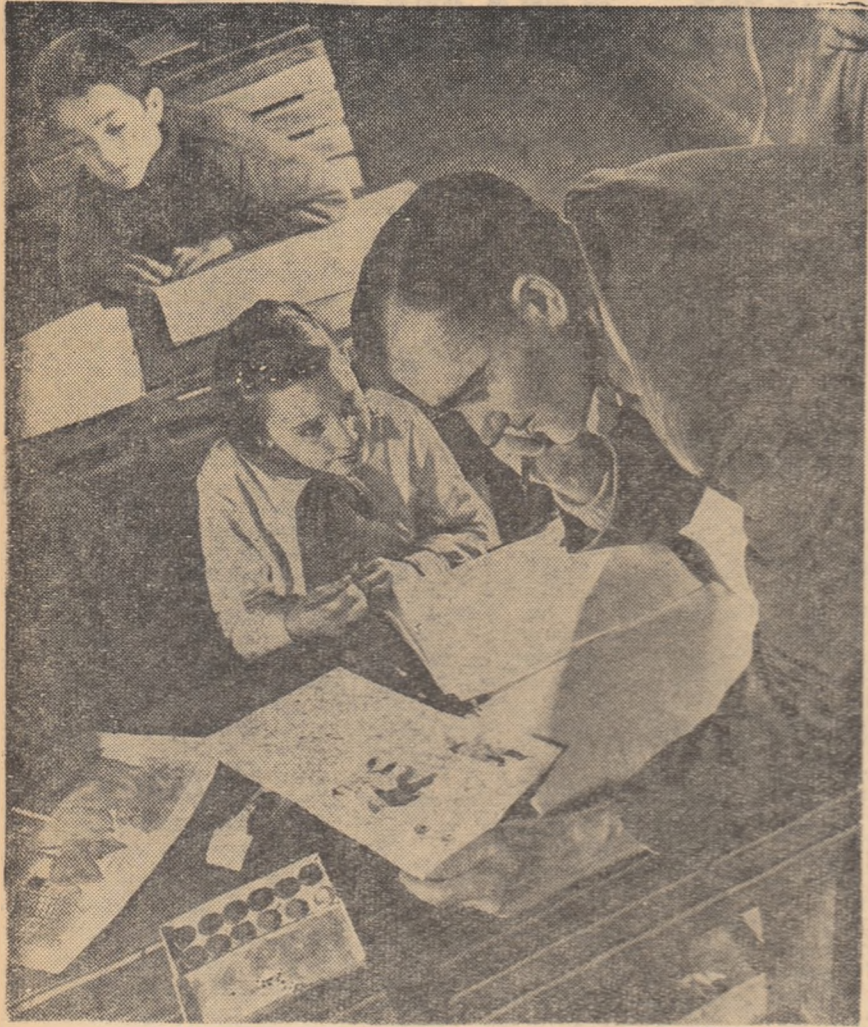
este din păcate egal din partea tuturor întreprinderilor ai căror muncitori ne sînt elevi. De exemplu, unii șefi de secție de la întreprinderea „Clement Gottwald” nu numai că nu-i sprijină pe elevii-muncitori în munca de ridicare a nivelului lor cultural, dar uneori chiar îi împiedică de a frecventa cu regularitate cursurile.

Colectivul pedagogic al școlii noastre este conștient că de munca lui depinde, în primul rînd, buna pregătire a tinerilor muncitori elevi. Dar această muncă poate fi mult intensificată și îmbunătățită prin sprijinul întreprinderilor în care lucrează elevii școlii.

C. PRISECARU
directorul Școlii medii serale
„Mao Tze-dun” din București

Numeroși muncitori ai Combinatului metalurgic din Reșița frecventează cursul seral al școlii medii. În clișeu: sudcul fruntaș Nicolae Martinescu, elev în clasa a VIII-a „D” a cursului seral, rezolvă cu pricepere o difițilă problemă de mecanică.

Erumos desen! Ai grijă însă cum îl colorezi...

DESENELE COPILOR

Am avut de curind prilejul să cercetez un însemnat număr de desene executate de copiii din grădinițele și școlile elementare ale orașului Sibiu. Erau desene naive, stingace, arătând însă, toate, atracția deosebită pe care o simt copiii pentru a-și exprima pe această cale un gând, o idee, o stare emotivă.

Desenele copiilor preșcolari vădese marea preferință pe care o au aceștia pentru compoziții. Scenele cele mai frecvent în desenele cercetate sînt „Jocurile de iarnă” și „Demonstrația de 1 Mai”, pe care fiecare copil le-a arătat într-un fel original.

Mai toți au reprezentat spațiul, așa cum îl înțeleg ei, sub forma unei fișii late, pe care au așezat obiectele respective. Pentru toți este de asemenea comună neștiința de o redă proporțiile dintre obiecte. E adevărat că raportul dintre mărimi este o problemă abstractă pentru un copil de 6 ani, că el va începe să înțeleagă această noțiune abia în primii ani ai școlii elementare. Totuși, cu ajutorul educatoarei, chiar și copilul preșcolar dobîndește posibilitatea de a determina relațiile reciproce dintre dimensiunile vizibile ale obiectelor, de a

respecta proporția aproximativă dintre diferite figuri. Dacă educatoarea îl conduce să observe obiectele din realitate, dacă ea îi atrage în mod special atenția asupra proporțiilor, îndrumându-l să vadă ce este „mai mare” și ce este „mai mic”, copilul nu va mai desena o floare mai înaltă decît un om sau o fetiță mai mare decît casa în fața căreia stă.

Copiii întîmpină la desen și anumite dificultăți provocate de cunoașterea incompletă a obiectelor pe care vor să le deseneze. Pentru înlăturarea unor asemenea dificultăți educatoarele trebuie să pună pe copii în contact direct cu obiectul, ajutîndu-i să observe corect caracteristicile acestuia. Copilul manifestă tendința de a reprezenta obiectele cît mai complet, cu toate detaliile. Dacă Luchian Ionescu, pentru a reda cît mai complet un tren, a desenat în mod just călătorii din vagoane văzuți prin geamurile acestora, alți copii — cei mai mulți — au desenat chiar și detaliile care nu se văd. În desenul „Aprovisionarea cantinei”, de exemplu, un copil redă o casă cu etaj, cu un coș pe care iese fum și, ca să se poată vedea soba și bucatarul, înlătură peretele din față. Un alt copil desenează două autocamioane cu fructe și cartofi făcînd abstracție de obloanele mașinilor. Pentru înlăturarea acestei tendințe a copiilor educatoarele trebuie să-i îndrume să deseneze la fiecare obiect numai părțile care se văd, pe care le-au constatat prin observarea directă a obiectului.

Foarte important este ca educatoarele să-i ajute pe copii să desprindă esențialul obiectului și să înlăture părțile de amănunt, care, prin marea lor varietate, pot provoca în mintea copiilor confuzii, ducînd uneori chiar la alterarea noțiunilor despre anumite obiecte.

Nu numai desenele copiilor preșcolari, dar chiar și unele desene ale elevilor din clasele I-IV vădese necunoașterea unor legi elementare ale desenului realist. Astfel, în desenul „Uliță cu gară”, un copil din clasa a II-a înfățișează flori mai mari decît casa și reprezintă linia fe-

rată prin semne convenționale. În desenul „Copil cu cățel” un elev din clasa a IV-a îi face pomului rădăcini, ca și cînd pămîntul ar fi transparent. Dacă asemenea înfățișări naive executate de copiii de la grădiniță sau școală, aceleși reprezentări ale copiilor de la școala elementară nu mai produc un efect similar.

Din desenele cercetate reiese că imaginile copiilor despre obiectele din jurul lor sînt adesea incomplete. Ca elevii să perceapă complet obiectele și fenomenele naturii este necesar să-i punem în contact direct cu ele, să-i ajutăm să le observe și să le analizeze. Prin desen ele se vor preciza și se vor întări în conștiința copilului.

La lecțiile de desen învățatorul trebuie să ceară elevilor să intuiască obiectele de desenat, să observe care este raportul dintre înălțime și lățime, din ce părți se compune obiectul, care este forma lui principală, ce culoare are etc. Abia după întîrrea obiectului se trece la reprezentarea lui grafică. Apoi elevii, cu ajutorul învățătorilor, vor observa greșelile făcute și le vor îndrepta. Cînd este vorba de o temă, planul lecției poate consta din explicarea temei de către învățător, executarea ei de către elevi, analiza lucrărilor, aprecierea lor și corectarea greșelilor.

În alegerea obiectelor și a temelor de desenat trebuie să se poarte de la simplu la complex. De exemplu, elevii claselor I-a și a II-a văd forma spațială a obiectelor, dar nu o pot reda. De aceea în aceste clase se vor desena obiecte și teme care nu cer să se redea forma în perspectivă. Aceasta poate fi înțeleasă prin observații treptate de elevii clasei a II-a abia pe la sfîrșitul anului.

Nu trebuie înțelese greșit cerințele care le avem față de desenele copiilor. În desenele lor, copiii înfățișează ceea ce îi înconjoară, exprimă ceea ce simt, într-o viziune unică și originală. Educatorii nu trebuie să-i detașeze de viziunea lor, ci să-i îndrume ca, în cadrul acestei viziuni, să introducă obiecte cît mai aproape de realitate.

ION BEMBEA

La primele lecții de bazele darwinismului

Studiînd în școala de 7 ani și în școala medie cunoștințele de bază asupra botanicii, zoologiei, geologiei, elevii își însușesc o cultură temeinică în domeniul științelor naturale și, în același timp, își formează bazele concepției științifice, materialist-dialectice, asupra vieții.

De o deosebită importanță pentru dezvoltarea orizontului științific al elevilor și pentru dezvoltarea pregătirii lor ideologice este studierea în clasa a XI-a a bazelor darwinismului. Predînd această disciplină, am căutat să-i fac pe elevi să înțeleagă că ea a apărut ca rezultat al necesității de a explica originea și esența fenomenelor vieții, de a descoperi legile de apariție, mișcare și dezvoltare a materiei vii, ca și legătura dintre evoluția viețuitoarelor și desfășurarea istoriei pămîntului. Pornind de la cele mai vechi încercări de explicare a acestor probleme, le-am vorbit elevilor în prima lecție despre dezvoltarea societății și progresele realizate în timp în ce privește cunoștințele despre natură pînă la apariția marilor biologi J. B. Lamarck și Charles Darwin, precum și despre marea contribuție a lui I. V. Miciurin, care a fărînit concepția nouă a darwinismului creator sovietic. Am relevat totodată că bazele darwinismului sau biologia generală se leagă indisolubil de toate celelalte discipline biologice, deoarece folosesc în demonstrarea diferitelor concepții și teorii datele acestor discipline și metodele lor de cercetare. În concluzie am subliniat că biologia generală este o știință care privește fenomenele biologice în evoluția lor și am stăruit asupra faptului că aplicațiile ei au o mare importanță teoretică și practică, servind omului în transformarea dirijată a naturii plantelor și animalelor.

O dată cu tratarea obiectivelor biologiei generale și a relațiilor ei cu celelalte științe despre natură, le-am explicat elevilor și metodele de cercetare. Elevii au înțeles că științele despre natură au fost și sînt arene de luptă între idealism și materialism, luptă din care iese biruitoare concepția materialistă.

Prin cunoștințele despre lumea vie și caracteristicile ei i-am determinat pe elevi să formuleze generalizări asupra regnului vegetal și regnului animal, să arate însușirile fundamentale și specifice ale materiei vii, ei au înțeles că metabolismul, adică schimbul continuu de substanțe și energie dintre organism și mediu, este însușirea caracteristică a vieții, ca o formă superioară de mișcare a materiei, care se desfășoară potrivit legilor biologice.

Discutarea problemelor privitoare la diversitatea și unitatea lumii vii, ca și la deosebiriile dintre plante și animale mi-au dat prilejul să pun la încercare cunoștințele din trecut ale elevilor. Le-am cerut acestora să facă scurte caracterizări ale plantelor și animalelor din principalele grupe sistematice, în ordinea evoluției lor pe scara filogenetică a lumii vii. Aceste caracterizări au ajutat elevilor să-și formeze o reprezentare unică asupra tabloului grandios al lumii vii în toată diversitatea formelor ei, în lumina progresului pe care l-a realizat, considerînd în același timp unitatea acestei lumi, în care grupele sistematice au legături genetice.

I-au interesat mult pe elevi lecțiile despre dezvoltarea biologiei în perioada predarwinistă, văzută în strînsă legătură cu evoluția istorică a societății omenești. Aici materialul însuși al lecțiilor m-a condus către o tratare cu un pronunțat caracter partinic, care să cucerească atenția și interesul elevilor. După ce elevii au făcut o scurtă caracterizare a condițiilor social-economice ale orînduirii sclavagiste, le-am arătat cum a început lupta dintre idealism și materialism în problema

elaborate în antichitate și explicații materialiste, care susțineau posibilitatea originii și transformării organismelor pe baza unor cauze naturale. Aceste idei materialiste erau însă spontane, naive, elementare deoarece cunoștințele despre natură nu erau dezvoltate, nici diferențiate și nu existau posibilități tehnice de studiere a naturii, deci lipsa materialului faptic necesar demonstrării.

În același mod am procedat la tratarea evoluției științelor biologice și în celelalte perioade istorice, începînd întotdeauna cu analiza condițiilor economice ale societății, relevînd dacă clasele dominante ale societății erau sau nu interesate în dezvoltarea științei. Totodată le-am arătat elevilor că, dacă în evoluția ei știința este condiționată de orînduirea socială existentă, ea contribuie, la rîndul ei, la ascensiunea economică a societății.

În tratarea importanței lucrărilor lui Ch. Linné am stăruit ca elevii să urmărească munca creatoare a oamenilor de știință care au încercat să elaboreze un sistem de clasificare a plantelor și animalelor, străduința lor de a găsi criteriile adevărate ale acestei clasificări. Am căutat să-i ajut pe elevi să vadă altă ceea ce este pozitiv în activitatea acestui om de știință cît și erorile sale, vădite prin concepția lui fixistă și creaționistă.

Le-am vorbit apoi elevilor despre însemnătatea cercetărilor înaintate ale unor oameni de știință ca G. L. Buffon, M. V. Lomonosov, G. P. Wolf și A. Kaverznev cu privire la transformarea lumii vii, cercetări care au pregătit premisele apariției lamarckismului. În cele două lecții despre J. B. Lamarck și prima teorie evoluționistă elevii și-au însușit multe cunoștințe noi, au înțeles influența filozofilor iluminiști și a revoluției burghize din Franța asupra concepției înaintate a acestui mare biolog. Descrînd principiile de bază ale teoriei transformiste și evoluționiste a lui J. B. Lamarck am căutat să dezvolt gândirea logică a elevilor, orientîndu-i spre interpretarea legăturilor cauzale prin care marele biolog a explicat transformarea și evoluția organismelor sub influența condițiilor mediului. Am căutat totodată să-i ajut să poată face o apreciere critică a lamarckismului, subliniind atît părțile pozitive — nucleul materialist al teoriilor sale — cît și scăderile lui — materialismul inconsecvent, mecanicist și limitat, finalismul și deismul. Le-am explicat elevilor caracterul dualist al concepției lui Lamarck prin cauzele determinate de societatea în care a trăit, cînd, după biruința asupra feudalismului, burghezia a trădat propriile sale concepții materialiste pentru a-și menține interesele de clasă dominantă exploatatoare.

Primele lecții despre bazele darwinismului au contribuit astfel la lărgirea orizontului științific al elevilor, la dezvoltarea pregătirii lor ideologice. Ele le-au dat prilejul să înțeleagă mai adînc strînsă legătură dintre structura societății și suprastructura pe care o determină, să se obișnuiască de a face generalizări și sinteze, să stabilească relații între cunoștințele acumulate în timpul anilor de școală, să interpreteze de pe o poziție ideologică justă diferite concepții și teorii din istoria biologiei, să-și explice raporturile de cauzalitate dintre fenomene. Materialul acestor lecții le-a demonstrat o dată mai mult elevilor justetea concepției materialist-dialectice, care se verifică prin datele științifice și prin fenomenele reale din natură, făcîndu-i totodată să vadă mai limpede absurditatea explicațiilor idealiste, mistice și obscurantiste. În acest fel primele lecții despre bazele darwinismului au constituit și un bun prilej de dezvoltare a educației ateiste a elevilor.

LUCIA POPOVICI

ÎN FOLOSUL PATRIEI

Acțiunile elevilor

„Să realizăm cît mai multe economii în folosul patriei” — iată lozincă ce i-a mobilizat pe elevii Școlii de 7 ani nr. 67 din Capitală în acțiunile lor patriotice. Elevii au dat, după puterile lor, o mîna de ajutor la construcția noii școli de 7 ani din cartierul lor, au transportat pietre, cărămizi, moloz, au nivelat curtea școlii etc. Și curățenia din interiorul școlii a fost pusă la punct tot cu ajutorul elevilor.

Este vrednică de amintit și participarea lor la munca de folos obștească în parcul 23 August, la curățirea aleilor, la îngrijirea florilor. Elevii au prestat aci timp de 3 zile peste 600 de ore de muncă voluntară.

Contribuția părinților

Școala medie din Lupeni este gospodărită cu multă chibzuință. Aci nu se irosește nici un ban. Începînd cu pedagogii și sfîrșind cu elevii, toți luptă pentru păstrarea bunului obștească, pentru economii.

În acțiunea de economisire sînt antrenați și părinții elevilor. Astfel, în acest an părinții au confecționat pentru școală, cu mijloace locale, 10 table, material didactic, rame pentru tablouri, cuiere de perete pentru fiecare clasă, au reparat instalațiile sanitare și caloriferele.

Și Școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni primește un sprijin important din partea părinților. Cu ajutorul acestora s-a amenajat curtea școlii cu pietriș și nisip, economisindu-se pe această cale o sumă importantă. Cu o parte din economiile realizate s-au procurat pentru atelierul școlii șublere, compase, pile, menghine și un strung.

La rîndul lor, și elevii acestor școli își dau cu drag contribuția la acțiunile de muncă voluntară. De curînd un număr de 300 de elevi de la școlile medii și de 7 ani din Lupeni au plantat 40.000 de puieți pe un teren de 6 hectare.

Etape în pregătirea viitorilor maștri

Direcția principală a eforturilor în pregătirea profesională a viitorilor maștri urmărește perfecționarea acestora în munca de specialitate, lărgirea orizontului lor tehnic. Această activitate trebuie să contribuie la transformarea poziției elevului-maștru față de activitatea secției din întreprinderea în care este repartizat. Dacă, atunci când era muncitor, el avea în primul rând datoria să dea un randament cât mai ridicat la mașina sau bancul său de lucru și să contribuie — în cazul muncii în echipă sau în brigadă — la realizarea sarcinilor unui colectiv restrâns, ca maștru el va trebui să privească munca prin perspectiva întregii secții, să fie conducătorul, pe locul de producție, al unui colectiv larg, să aprofundeze tehnologia de fabricație și problemele economice.

Pentru a asigura o astfel de pregătire a elevilor maștri este necesar să se îmbine cu pricepere instruirea teoretică cu cea practică. În scopul de a facilita analiza diferitelor etape ale pregătirii profesionale a elevilor maștri, am împărțit această activitate în patru cicluri, în funcție de însușirea disciplinelor tehnice și de gradul pregătirii generale a elevilor. Acestea sînt: C. 1 — pregătirea de muncitor calificat cu care intră elevul-maștru în școală; C. 2 — practica introductivă efectuată în anul I de studii; C. 3 — practica de bază desfășurată la sfârșitul anului III și C. 4 — practica de specializare în timpul căreia se pregătește lucrarea pentru examenul de diplomă.

Ținând seama de cunoștințele teoretice și deprinderile practice cu care intră în școală elevii-maștri, foști muncitori în producție, raportul între evoluția acumulărilor de cunoștințe teoretice și deprinderi practice este cel exprimat în graficul din fig. 1. După cum se vede în grafic din diferența ordonatelor punctelor c și b, acumulările teoretice sînt rămase în urmă față de deprinderile practice. Pentru a ie echilibra sînt necesare eforturi deosebite în predarea disciplinelor de specialitate și de cultură tehnică generală. Evitarea consecințelor negative pe care le poate avea însușirea unui volum prea mare de cunoștințe teoretice în anul I de studii a impus în acest an școlar și cere cu mai multă tărie pentru viitorul selecționarea elevilor în așa fel încît nivelul cunoștințelor lor teoretice la intrarea în școală să fie mai ridicat decît al școlii anterioare.

Acumularea cunoștințelor teoretice poate fi realizată treptat, prin cursuri de minim tehnic și cursuri de înaltă calificare, paralel cu munca în producție. Profesorii de specialitate din școlile tehnice de maștri pot contribui la ridicarea substanțială a nivelului cunoștințelor științifice și tehnice ale viitorilor elevi-maștri prin laborarea, sub îndrumarea specialiștilor din ministere, a programelor cursurilor de pregătire pentru admiterea în școala de maștri. În perioada premergătoare deschiderii anului școlar trebuie procedat la o cit mai largă și în

același timp minuțioasă examinare a candidaților atît în ceea ce privește aptitudinile lor, cît și nivelul cunoștințelor de cultură tehnică generală și de specialitate.

În fig. 2 prezentăm diagrama modificată în funcție de asigurarea unei pregătiri de bază mai înalte a elevilor-maștri. Eliminarea suprafeței hașurate marchează grafic creșterea nivelului inițial de cunoștințe al elevilor-maștri.

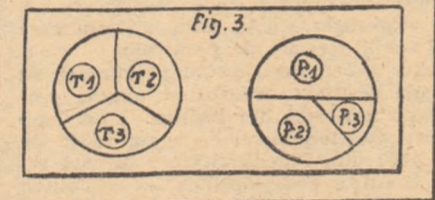
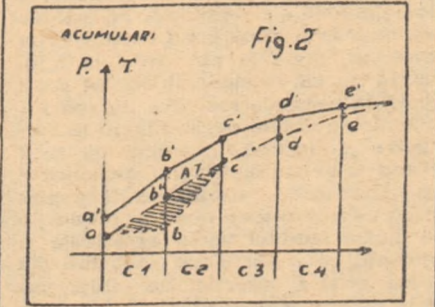
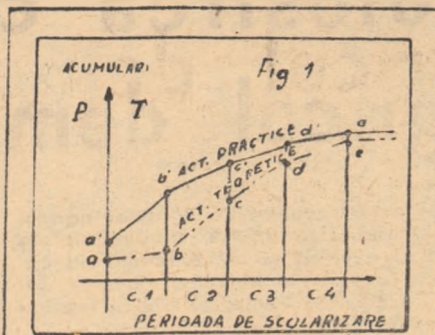
Ciclul „C2” al acumulării de cunoștințe în perioada practicii introductive constituie începutul activității sistematice, în cadrul școlii, a viitorilor maștri. Elementele studiate în această perioadă de practică trebuie axate în special pe cunoștințele cu caracter tehnic general desprinse din predarea cursurilor de fizică, tehnologie și desen. Elevii-maștri vor fi obișnuiți să recunoască în practică fenomenele tratate în capitolele de mecanică, căldură și electricitate, procesele de bază ale tehnologiei mecanice și să citească curent planurile și diagramele sectoarelor de producție.

Este necesar, de asemenea, să se extindă chiar din perioada ciclului introductiv participarea directă la procesul de producție a elevilor-maștri, dându-li-se răspunderea asupra executării unor lucrări. Aceasta cere însă ca întreprinderile să acorde asistență tehnică, să îndrume și să supravegheze realizarea temelor de practică înscrise în programă, iar sectoarele productive să comunice periodic rezultatele obținute de elevii-maștri.

Disciplinele studiate în decurs de doi ani oferă elevilor-maștri un orizont mai larg, de care trebuie să se țină seama și pe care trebuie grefate principalele teme ale practicii din al treilea ciclu. Predarea elementelor de calcul în majoritatea cursurilor din anul II de studii dezvoltă interesul pentru cercetarea utilității industriale. În această direcție trebuie dirijată practica, insistându-se în mod special asupra dimensionării, solicitării și comportării în exploatare a tuturor agregatelor folosite în procesul de producție.

Care sînt direcțiile urmărite de practică în al treilea ciclu de pregătire? Activitatea în această perioadă urmărește, ca principal obiectiv, să dea elevilor posibilitatea de a aplica în producție cunoștințele privind calculul și dimensionarea unor piese, organe de mașini etc. și să le formeze deprinderea de a folosi — în condițiile cerute de tehnica și tehnologia cea mai înaintată — utilajele și agregatele. De asemenea, practica în această perioadă trebuie să-i pregătească pe viitorii maștri ca buni organizatori și coordonatori ai producției, care să cunoască temeinic factorii de care sînt determinate creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Ciclul al patrulea — practica de specializare — în timpul căreia elevii-maștri elaborează și proiectul pentru examenul de diplomă, trebuie să concretizeze activitatea depusă în timpul celor

trei ani de studii și în același timp să ofere elevilor condiții cât mai bune pentru pregătirea proiectului de diplomă. În această perioadă, relativ scurtă, elevii-maștri, concentrându-se uneori cu precădere asupra culegerii datelor necesare întocmirii proiectului de diplomă, subapreciază celelalte obiective, ceea ce duce la scăderea nivelului unei pregătiri de ansamblu. Cercetarea perioadelor de desfășurare a ciclurilor teoretice și a ciclurilor practice (fig. 3) și compararea acestora arată că se impun serioase măsuri coordonate din partea școlii și întreprinderii, pentru ca în etapa finală (P3) cele două obiective care trebuie urmărite concomitent — practica de specializare și proiectul de diplomă — să fie pe deplin atinse. Astfel, se impune desfășurarea unei practici intensive, urmărite operațiv prin grafice care să consemneze felul cum sînt aplicate în muncă cunoștințele acumulate la disciplinele cu caracter special. Pentru aceasta este necesară antrenarea elevilor-maștri în coordonarea unor lucrări de înaltă tehnicitate care să le reliefeze aptitudinile.

Desigur, formarea viitorilor maștri pentru producție reprezintă un proces complex, ale cărui elemente nu au putut fi pe deplin cuprinse în analiza pe care a urmărit-o acest articol. Socotim însă, pe baza experienței școlii noastre, care califică un număr important de maștri pentru industria grea, că acțiunea coordonată a principalilor factori care determină nivelul pregătirii viitorilor maștri poate aduce o contribuție substanțială la îmbunătățirea activității școlilor tehnice.

Ing. GH. GRIGORIU

Grupul școlar metalurgic „Al. Ioan Cuza” Galați

PROBLEME

PIERDUTE DIN VEDERE

Pe multe din șantierele regiunii Hunedoara — la Deva, la Calan, pe Valea Jiului — fac practică în producție ucenicii Școlii profesionale a Trustului regional de construcții.

Dacă îi vezi întrebându pe șefii de șantier și pe maștri cum lucrează ucenicii, vezi multă apreciere elogioasă asupra calității muncii viitorilor constructori și a disciplinei acestora. Tinerii zidari de pe șantierul denumit „12 blocuri” din Deva, de pildă, au contribuit la ridicarea de roșu a acestei importante lucrări. Brigăzile de timplari, zidari, electricieni și instalatori tehnico-sanitari au participat la toate lucrările de construire a trei noi blocuri pentru minierii din Lupeni. Și cele citate sînt departe de a epuiza lista exemplelor pozitive.

Acestea sînt rezultate concrete, care pot fi socotite drept importante succese în activitatea școlii.

Dar această activitate pozitivă este oare suficientă pentru a ne da certitudinea că viitorii constructori calificați de Școala profesională T.R.C.L. vor deveni muncitori cu un orizont larg, cunoscători ai activității complexe care se desfășoară pe șantierele noastre de construcții?

Inițial, la această întrebare unii din profesorii școlii au ridicat oarecum nedumeriți din umeri:

„Sînt sau nu sînt elevii frunțași în muncă pe șantier? Sînt. Atunci, ce se poate cere mai mult în această privință?”

Ce se poate, ce trebuie să se ceară, a arătat printre altele, o scurtă discuție cu un grup de ucenici frunțași ai școlii. Discuția a început cu zidarii, pe șantierul „12 blocuri”. Au fost întrebați dacă știu care este prețul de cost planificat al apartamentelor pe care le lucrează și care este angajamentul colectivului de pe șantier în privința reducerii prețului de cost. Sebastian Neamtu și Roman Bogdan, care se numără printre ucenicii buni ai școlii, au dat, după o îndelungată tăcere, răspunsuri atît de diferite și în același timp într-o asemenea flagrantă contradicție cu realitatea, încît apăsătoare împedează că nu au cunoștințe în acest domeniu. Aceeași întrebare, repetată ucenicilor care lucrează pe alte șantiere, ne-a adus un singur răspuns apropiat de realitate: cel al ucenicului instalator-electric Gheorghe Ștefan, care a spus că prețul de cost al unui apartament trebuie să fie între 45-50.000 lei.

— De unde cunoști aceste cifre?

— Am citit în ziare.

Deci nici în acest caz răspunsul nu se bazează pe cunoașterea problemelor specifice ale șantierului. De altfel, intervenția profesorului de tehnologia meseriei arată că pe șantierul din Lupeni, constructorii au scăzut prețul de cost sub 40.000 de lei. Iată deci, cum o realizare însemnată, o victorie a constructorilor de la Lupeni, a rămas necunoscută ucenicilor de pe acest șantier nu a fost folosită în educarea lor.

Sînt și alte probleme tehnice și economice privind activitatea pe șantier pe care ucenicii le cunosc insuficient, ceea ce dovedește că activitatea de îndrumare și control a profesorilor de specialitate nu s-a orientat în acest domeniu. Mulți dintre ucenici nu știu, de pildă, care este înălțimea proiectată pentru o cameră, care este norma de lucru a muncitorilor din specialitatea pentru care se califică, câți metri cubi de lemn sînt planificați pentru cofraje... Profesorii de tehnologie controlează cu minuțiozitate procedeele de lucru, schițele și însemnările de șantier ale ucenicilor trecute în caietele de practică. În aceste caiete însă, nu apare nici un rînd cu privire la victoriile deosebite în muncă ale constructorilor frunțași prin aplicarea respectivelor metode.

Concluziile discuției purtate cu ucenicii Școlii profesionale de construcții din Deva trebuie să fie pentru mulți dintre profesorii de tehnologie din școlile profesionale și tehnice punctul de plecare pentru îmbunătățirea activității didactice, pentru orientarea acestora către îndrumarea mai cuprinzătoare a ucenicilor în problemele tehnice și economice complexe pe care le ridică activitatea pe șantier, în fabrici sau uzine.

M. H.

Expoziția de lucrări practice ale elevilor maștri

Pe șoseaua Mihai Bravu, la Centrul școlar de construcții, s-a deschis zilele acestea o expoziție de lucrări practice efectuate de elevii-maștri. În cadrul expoziției sînt prezentate peste 250 de modele reprezentînd utilaje în stare de funcțiune, pentru șantierele de construcții, aparate electrice, numeroase produse finite din lemn, diverse unelte, armături, clădiri în miniatură etc. Toate expozatele reprezintă lucrări ale elevilor-maștri care se pregătesc în specialitățile construcției, mecanicii pentru utilaje de șantier, mecanicii pentru întreținerea mașinilor, instalatori tehnico-sanitari, electricieni, tehnologi în industria materialelor de construcții și pentru produse finite din lemn.

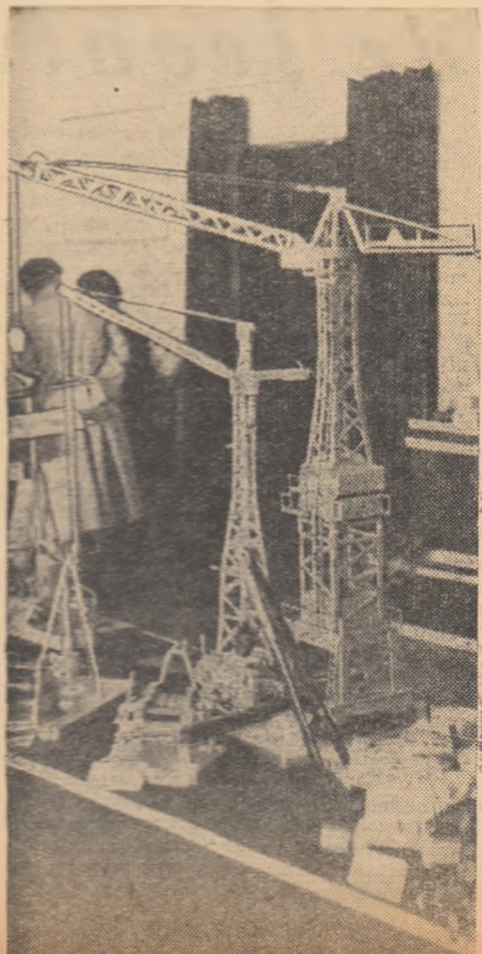
Insemnătatea expoziției nu constă însă numai în numărul și varietatea lucrărilor prezentate. Dacă treci fără să te grăbești

prin sălile ei, dacă examinezi cu atenție exponatele, îți apare limpede creșterea orizontului de preocupări tehnice și științifice al viitorilor maștri. Aparatele pentru determinarea cîmpului magnetic și pentru măsurarea rezistenței electrice, macheta macaralei „Pionier”, cea a malaxorului pentru topit asfalt sau cea a escalatorului cu mai multe cupe, toate în stare de funcțiune, reprezintă numai cîteva din lucrările executate cu mare ingeniozitate

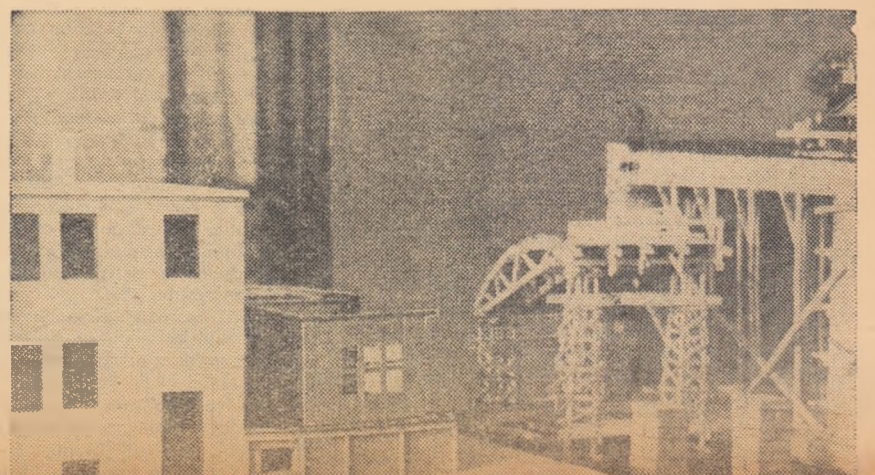
Deosebit de fine sînt modelele de mobilier executate în miniatură din plăci aglomerate. La fel de ingenios realizate sînt și clădirile în miniatură, schele exterioare din lemn pentru tencuit un bloc de 7 etaje, precum și diverse armături și cofraje executate de elevii-maștri constructori din anul I.

Incredințînd elevilor-maștri astfel de lucrări, conducerea Centrului șco-

lar de construcții din Capitală a realizat un scop dublu: a stimulat inițiativa, avîntul creator al viitorilor tehnicieni și totodată a îmbogățit substanțial cabinetele școlare cu un bogat material didactic, deosebit de util în aprofundarea cunoștințelor de specialitate.

ȘTINȚA: Machete în funcțiune ale unor macarale.

Sectia ucenicilor

La cererea conducerii și a comitetului U.T.M. al Școlii profesionale de prelucrare a lemnului, direcția fabricii „Scinteia” din Piatra Neamț a luat hotărârea de a organiza în cadrul halei de gaieru un schimb complet format numai din ucenici.

De curând, tinerii cărora li s-a încredințat cinstea de a lucra în „secția ucenicilor” au pornit la treabă. Sub conducerea maestrului comunist Constantin Cazacu, care se ocupă cu multă dragoste de îndrumarea profesională a viitorilor muncitori, tinerii au dovedit din plin că merită încrederea care le-a fost acordată. Ucenicii ca Mihai Sturzu, Sofia Neagu și Ștefania Stan au început să fie supranumiți de către muncitorii mai vîrstnici ai întreprinderii „cei mai tineri fruntași ai noștri”.

Bilanțul primelor săptămîni de muncă în „secția ucenicilor” este concludent: tinerii din această secție reușesc să dea zilnic mai mult de 10 m.c. de cherestea peste prevederile planului.

Un cerc

de economie politică

La Centrul școlar agricol din Blaj a fost înființat un cerc de economie politică printre membrii cărora se numără atît elevii Școlii tehnice de contabilitate agricolă cît și elevii Școlii agricole profesionale din localitate.

Activitatea cercului se desfășoară pe baza unui plan care a fost întocmit de la începutul anului școlar. S-au fixat, de asemenea, datele la care urmează a se discuta fiecare temă, în funcție de planificarea calendaristică a materiei, avîndu-se grijă ca tema ce formează subiectul discuțiilor din cerc să fi fost parcursă în prealabil de către elevi în cadrul lecțiilor.

Discuțiile purtate în cadrul cercului cu privire la caracterul obiectiv al legilor economice la venitul național, la gospodărirea chibzuită a întreprinderilor, la productivitatea muncii și prețul de cost etc. îi ajută mult pe elevi pentru aprofundarea problemelor de economie politică. Rezultatele acestor preocupări se reflectă în îmbunătățirea simțitoare a situației la învățătură atît la această disciplină cît și la celelalte discipline economice care se predau în școli.

Întîlnire cu muncitorii fruntași în producție

La Școala profesională de ucenici de pe lângă Fabrica de rulmenți din Birlad a luat ființă de curînd un cerc tehnic. Ucenicii membri ai acestui cerc s-au întîlnit zilele trecute cu fruntașii și inovatorii din uzină. Aceștia le-au vorbit despre metodele lor avansate de lucru cît și despre metodele muncitorilor fruntași de la uzina de rulmenți din Moscova, care au fost aplicate cu succes la fabrica de rulmenți din Birlad.

Au colectat

25.000 kg. fier vechi

În ultimele săptămîni, în regiunea Timișoara au fost colectate prin contribuția voluntară a brigăzilor U.T.M. de muncă patriotică peste 25.000 kg. fier vechi, precum și importante cantități de metale neferoase. La această frumoasă acțiune au adus o contribuție importantă ucenicii și elevii de la Grupul școlar „Electromotor” din Timișoara, precum și cei de la Grupul școlar metalurgic din Reșița.

Grijă pentru educația fizică a ucenicilor

Conducerea Școlii profesionale miniere din Lupeni se preocupă cu atenție de educația fizică a ucenicilor. În școală se desfășoară zilnic gimnastica de inviorare. În atelierele-școală s-a introdus așa numita „pauză de educație fizică”.

Colectivul sportiv al școlii desfășoară și el o bogată activitate. Măturie în această privință sînt numeroasele cupe, diplome, pachete și medalii cîștigate de ucenici în întrecerile sportive organizate în localitate sau pe regiune.

Folosirea cîmpului agricol demonstrativ

„Atelierele” școlilor cu caracter agricol sînt cîmpul, livada, via, grădina, ferma etc. Aici ucenicii și elevii învață să cunoască în practică uneltele, mașinile, solul, plantele, animalele, să aplice tehnica înaintată.

Pentru instruirea practică a ucenicilor și elevilor din școlile cu caracter agro-tehnic este necesar însă și un cîmp demonstrativ experimental, unde ei pot avea în față, desfășurat pe un spațiu restrîns, tot ceea ce învață la cursurile teoretice de specialitate. Pentru a obține același lucru în cultura mare productivă ar trebui un timp mult prea îndelungat. Cîmpul demonstrativ este necesar de asemenea și pentru faptul că în culturile cu plan de producție nu ne putem îngădui unele experiențe și demonstrații care sînt foarte necesare din punct de vedere didactic. De pildă, pune-ma în cultură a unei plante legumicole noi pentru localitatea unde se află școala, tăieri experimentale la adîncimi mai mici de 25 cm la livezile de pomi etc.

Aceste considerații ne-au determinat să înființăm la școala noastră — școala profesională horticolă din Bistrița — un cîmp demonstrativ legumicol cu o suprafață de circa 1500 mp. Prin înființarea lui am urmărit crearea posibilităților de a cultiva unele plante în afara planului de producție, mai ales a acelor plante cuprinse în programa școlară, dar care nu sînt cultivate în cîmp. Tot aici experimentăm un complex de lucrări agro-tehnice comparative și demonstrative, iar elevii se deprind cu lucrările științifice.

Activitatea pe cîmpul demonstrativ ne dă posibilitatea să obținem rezultate pozitive pe trei planuri de deosebită importanță. În primul rînd se lărgesc mijloacele metodice de instruire a elevilor. În același timp, pe plan științific căpătăm posibilitatea de a obține soiuri noi de plante legumicole și de a determina cele mai indicate metode agro-tehnice. De asemenea, existența cîmpului demonstrativ ne dă, pe plan economic, posibilitatea de a produce semințe de plante selecționate — elite — care, puse în cultura mare, dau recolte sigure și bogate, sporind producția și contribuind la reducerea prețului de cost.

În obținerea unor rezultate pozitive a avut o deosebită importanță organizarea tehnică a cîmpului demonstrativ, începînd cu alegerea terenului și determinarea suprafeței sale în funcție de scopurile urmărite și de tematica experiențelor și sfîrșind cu asigurarea mijloacelor materiale — semințe, îngrășăminte, uneltele, aparatele, mașinile etc.

Terenul a fost astfel ales încît el să prezinte cel mai bine, din punct de vedere pedologic, caracterile solului local, care este podzol argilos. Pregătirea terenului — agropondul — s-a făcut de asemenea în condițiile culturii de producție.

Pe baza tematicii am trecut la împărțirea terenului în parcele și subdiviziuni. Parcela culturilor demonstrative cuprinde 3 soiuri de tomate semănate direct pe terenul de cultură, culturi de varză timpurie, ardei pentru semințe și tomate cultivate prin aplicarea a diferite îngrășăminte. În parcela de culturi de plante noi, experimentăm batatul sau, așa cum i se spune

de obicei, cartoful dulce; alunul de pămînt (Arabis hypogaea) și dungătea (Tetragolobus purpureus). Pe parcela a treia se execută lucrări de selecționarea legumelor și de aclimatizare a unor soiuri noi, ca de pildă castraveții din soiul „Muroska”, pepeni cantalupi „Buharka”, tomatele „Bistrița”. Pe alte două parcele se fac culturi comparative, dintre care cităm 18 soiuri de tomate și culturi pentru obținerea de semințe.

Toate lucrările în cîmpul experimental sînt executate exclusiv de elevi, indevosebi de cei din anul II, care învață legumicultura. Participarea elevilor la lucrări se desfășoară pe baza gradicului de rotație, pentru ca fiecare să urmărească de la început și pînă la sfîrșit procesele bi-agrotehnice.

Executarea fiecărei lucrări noi în cîmpul demonstrativ a fost precedată ca și în culturile de producție de explicațiile profesorului sau ale maestrului tehnician.

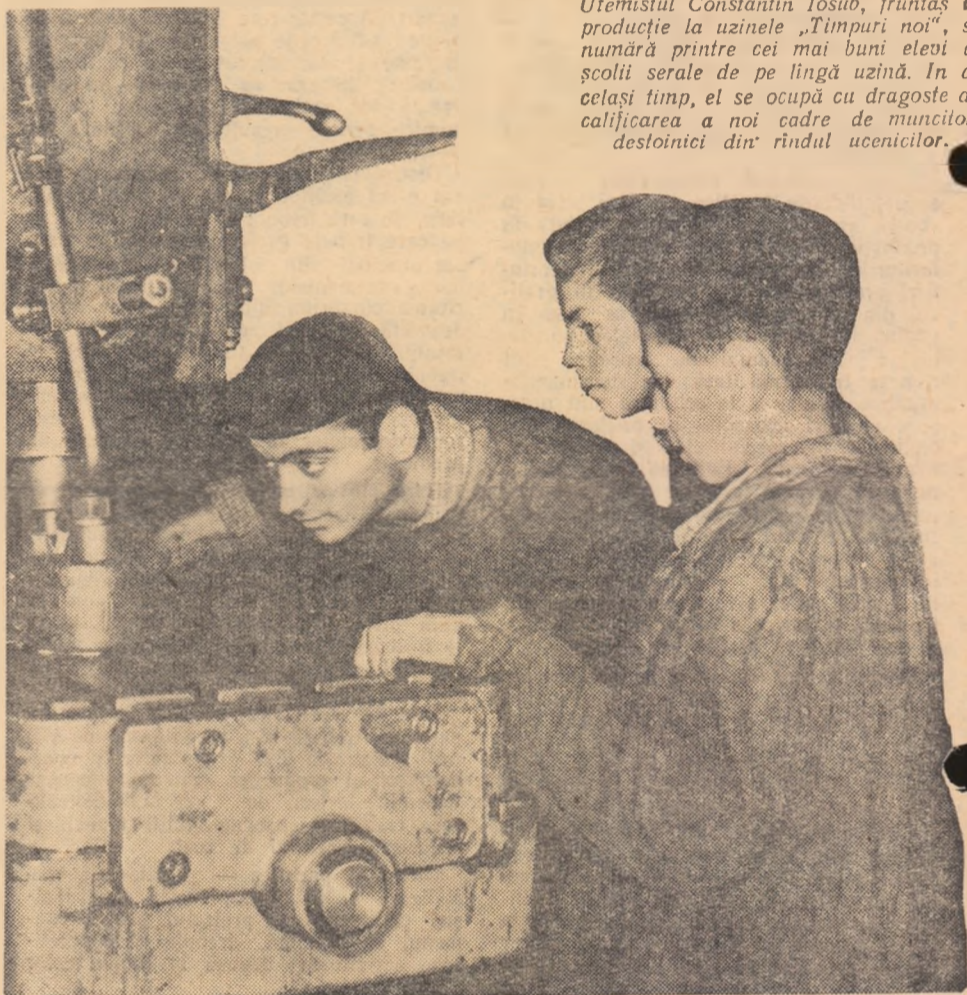
Rezultatele obținute prin munca pe cîmpul demonstrativ sînt oglindite atît în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevi-

lor, cît și în realizarea unor însemnate sporuri de producție prin folosirea semințelor de plante legumicole selecționate ori a soiurilor nou create. Buașoară, folosind semințele hibridului de morcovi Chantenay încrucișat cu Flacae obținut în cîmpul experimental s-a ajuns la recolta record de 30.000 kg. morcovi la ha, față de 15-18.000 kg/ha la soiurile mai vechi; la tomate producția a fost de asemenea ridicată de la 16-18.000 kg/ha, la 20-22.000 kg/ha. Executînd culturile experimentale din cîmpul demonstrativ și culturile comparative cu mai multe soiuri din aceeași specie, elevii învață cu ușurință caracterile plantelor, memorează vizual soiurile, se deprind să desfășoare lucrări mai complexe, la care aplică metodele avansate. Cîmpul demonstrativ ne furnizează, în același timp, și o bună parte din materialul didactic, ca de pildă plante în diferite faze de creștere și de dezvoltare, organe de plante, semințe etc.

Toate aceste rezultate dovedesc din plin că folosirea cîmpului demonstrativ constituie un bun mijloc de aprofundare și fixare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor dobîndite de elevi. El este, în același timp, un adevărat laborator natural în care și profesorul își poate perfecționa cunoștințele profesionale pentru a contribui prin cercetări științifice, la rezolvarea unor probleme importante ale agriculturii.

Prof. CONSTANTIN PODANI
director adjunct al Școlii profesionale
horticole din Bistrița

Ucenicul Constantin Iosub, fruntaș în producție la uzinele „Timuri noi”, se numără printre cei mai buni elevi ai școlii serale de pe lângă uzină. În același timp, el se ocupă cu dragoste de calificarea a noi cadre de muncitori deosebiți din rîndul ucenicilor.

Cu dragoste față de școală

Adăpostită într-o clădire spațioasă, cu o arhitectură sobră, modernă, Școala de meserii din Timișoara este îngrijită cu deosebită dragoste de colectivul ei de elevi. Dacă vizitați sălile luminoase de clasă, laboratoarele, dormitoarele internatului, nu se poate să nu vă atragă atenția curățenia scitpitoare a acestora, aranjamentul plin de gust estetic pe care-l întîlniți pretutindeni.

— E școala noastră dragă. Cum să nu-i purtăm în fiecare zi de grijă? — spun cu simplitate, dar cu mîndrie, elevii.

Și în alți ani elevii Școlii de meserii din Timișoara și-au îngrijit cu dragoste școala, dar acum fac mult mai mult decît în trecut. Aceasta se datorează faptului că pedagogii au orientat în mod deosebit activitatea lor de educare comunistă a elevilor către formarea deprinderilor de autodeservire.

Iată cîteva rezultate concrete în această privință. Fetele de la secția croitorie au cerut să curețe singure parchetul din dormitoare și din sălile de clasă. Tot ele șterg praful de pe mobilierul claselor, spală geamurile dormitoarelor și ale sălilor de clasă, servesc masa colegilor lor etc. Băieții fac de serviciu pe unitatea școlară și la bucătărie, au curățat curtea și terenurile sportive, au plivit straturile de flori din jurul școlii.

Introducerea elementelor de autodeservire în școală a confirmat adevărul că elevii respectă propria lor muncă și veghează ca întregul colectiv s-o respecte. Munca pentru întreținerea curățeniei și a ordinii în clasă, pe coridoare, în sala de mese, munca pentru întreținerea și repararea mobilierului și a altor bunuri materiale ale școlii contribuie la educarea elevilor în spiritul păstrării avutului obștesc, al ordinii și disciplinei conștiente. În afara acestor însemnate rezultate educative, activitatea de autodeservire aduce școlii și însemnate economii materiale.

Unii profesori s-au întrebat, la început, dacă nu cumva introducerea autodeservirii ar putea avea drept consecință o oarecare limitare a acțiunilor organizate în timpul liber, dacă nu cumva grijă pentru păstrarea curățeniei în școală și pentru aspectul estetic al fiecărei încăperi nu va determina organizarea la intervale mai mari a șezătoarelor, serbărilor, întîlnirilor și reuniunilor tovarășești, care de obicei dau grijă în plus celor ce se ocupă cu ordinea și curățenia școlii. Aceste teme s-au dezvoltat înaintea. Diferitele manifestări

extrașcolare au continuat să fie programate la fel de frecvent, poate chiar mai frecvent decît în alți ani școlari. Autodeservirea a pus însă o amprentă pozitivă și asupra acestor activități. Sălile în care se desfășoară acum șezătoarele, întîlnirile, reuniunile tovarășești sînt întotdeauna pavoazate sărbătorește, iar participanții la aceste manifestări se îngrijesc cu aspectul și curățenia sălilor să fie păstrate pînă la sfîrșit. Dacă i se mai întîmplă unui „uituc” să scape pe jos vre-o bucăciță de hirtie, i se atrage atenția și el, roșind, o ridică de îndată.

Cu cît diferitele forme de autodeservire prind rădăcini mai adînci în masa colectivului de elevi, iar educarea în acest spirit le formează convingeri mai profunde, tinerii din școala noastră participă mai activ și cu rezultate tot mai bune nu numai la păstrarea și îngrijirea bunurilor școlii, ci și la munca patriotică pentru înfrumusețarea orașului, la plantarea de pomi, la lucrările de hidroameliorații. Din jur nalele de clasă, din însemnările celor care răspund de diferitele activități în școală și în internat, din graficul reprezentînd aceste activități reiese că nu există zi în care elevii să nu înfăptuiască ceva care să dovedească concret dragostea și atașamentul lor față de școală, conștiința lor patriotică, lată, de pildă, însemnările privind o singură zi de la începutul acestui an școlar, pe care le-am înmănușat din diferite jurnale de clasă: „...Ucenicii lăcătuși au terminat dotarea cu scaune rabatabile a bancurilor de lucru din noul atelier. Ei continuă să completeze cu toate sculele necesare încă zece truse de lucru... Ucenicii timplari și instalatori au necesariat etajere pentru flori care vor fi puse în dormitoare și pe culoare... Fetele din clasa de croitorie au lucrat perdeluțe și invelitori din creton pentru etajerele de flori... Două din brigăzile de muncă patriotică au efectuat 320 de ore pe șantierul de hidroameliorații din apropierea orașului”.

Rezultatele pozitive obținute în munca de educare comunistă prin introducerea elementelor de autodeservire constituie un serios imbold pentru colectivul didactic al școlii noastre, curîndu-i în același timp noi și importante posibilități pentru educarea comunistă a schimbului de miine al clasei muncitoare.

FLORENTINA BOCU

disciplină adjunctă a Școlii de meserii din Timișoara

Pentru educarea marxist - leninistă a membrilor de sindicat

CARNET CULTURAL

Patriotismul, temă de trunchie in filmul sovietic

Sprrijinirea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice este una din preocupările centrale ale organizației sindicale de la Școala elementară de 7 ani nr. 142 din Capitală. De la început trebuie să se sublinieze că activitatea organizației sindicale în această direcție a fost mult ușurată de interesul deosebit pe care l-au manifestat cadrele didactice pentru îmbogățirea cunoștințelor lor ideologice, pentru studiul învățămîntului marxist-leninist. Acest interes s-a oglindit în frecvența foarte regulată a învățătorilor și profesorilor la cursuri și seminarii în studiul întregului material bibliografic și în folosirea celor studiate în munca de zi cu zi la clasă și în activitatea obștească.

Căutînd să îmbunătățească mereu activitatea membrilor de sindicat pentru ridicarea nivelului lor ideologic-politic, organizația sindicală din școală a folosit cu succes diferite mijloace de propagandă și agitație ca — gazeta de perete, analizele periodice, convorbirile individuale. Gazeta de perete, de pildă, a publicat numeroase articole privind felul cum se desfășoară seminariile, cum se pregătesc și participă la discuții cadrele didactice, cum este procurată bibliografia, participarea la consultații etc.

Rezultatele bune obținute la colocviul de la sfîrșitul anului, la care toți cursanții cercului de învățămînt ideologic din școală au obținut calitative bune și foarte bune, s-au datorat în primul rînd studiului efectuat cu seriozitate de fiecare cursant în parte. Cu sprijinul organizației de partid, organizația sindicală și direcția școlii s-au ocupat de procurarea materialului bibliografic recomandat cursanților. Prin biblioteca școlii s-au cumpărat aproape toate cărțile și revistele necesare. În afară de aceasta s-au folosit biblioteca clubului muncitorilor din învățămînt, precum și cea a comitetului sindical raional. Fotografierea pentru studiu a materialelor provenind din biblioteca școlii sau a celor din bibliotecile publice a ridicat însă unele inconveniente, ca de pildă faptul că nu puteau fi totdeauna la îndemîna cursanților. De aceea, în anul acesta cursanții sînt sprijiniți să-și alcătuiască biblioteci personale care să cuprindă lucrările clasice ale marxism-leninismului, lucrările conducătorilor partidului nostru și ale celorlalte partide comuniste și muncitorești și documentele cele mai importante ale partidului nostru. Pînă în prezent un număr de 16 din cei 30 de membri ai cercului de învățămînt ideologic și-au și alcătuit asemenea biblioteci personale, pe care le îmbogățesc cu noutățile ce apar în librării. De asemenea, cursanții sînt abonați la „Știința”, „Lupta de clasă”, „Problemele păcii și socialismului” etc.

O altă latură importantă a preocupării organizației sindicale pentru sprijinirea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice este asigurarea timpului necesar pentru studiu individual și pentru participarea la seminarii. În acest scop s-a realizat o distribuție justă a sarcinilor obștești, înlăturîndu-se supraîncărcarea. În săptămînile în care se țin seminariile se caută, pe cît este posibil, ca mai multe după-amieze sau dimineți să rămîină libere pentru studiul individual.

Pentru a-i ajuta pe cursanți să-și clarifice pe deplin toate problemele studiate, înaintea fiecărui seminar au loc consultații date de un conferențiar universitar. Propagandistul cercului dă de asemenea consultații ori de cîte ori se simte nevoie.

Măsurile luate de organizația sindicală, sub îndrumarea organizației de partid, pe linia sprijinirii cadrelor didactice cuprinse în învățămîntul ideologic au contribuit la ridicarea nivelului discuțiilor în seminarii. La ultimul seminar, de pildă, toți cursanții au participat activ la discuții, dovedind o bună înțelegere a problemelor dezbătute. Seminariile prilejuiesc deseori luări de poziție combative, avînd drept scop demascarea teoriilor dogmatice ale revizionistilor contemporani. Ară-

tînd, de pildă, în ce constă specificul trecerii spre socialism în R. P. Chineze, candidata de partid Florica Tomescu a insistat asupra faptului că esența construirii socialismului atît în R. P. Chineză cît și în celelalte țări de democrație populară este dictatura proletariatului, în care rolul conducător revine partidului clasei muncitoare. Ea a combătut totodată teoriile revizioniste în problema trecerii de la capitalism la socialism.

Studiul problemelor dezbătute în cadrul învățămîntului ideologic contribuie la îmbogățirea conținutului ideologic-politic și științific al lecțiilor, al muncii educative, al activității obștești. Expunînd desfășurarea revoluției burgheze din Franța, profesorele de istorie Margareta Rizeanu și Victoria Constantinescu au arătat elevilor rolul maselor populare în lupta îndrîjnită împotriva monarhiei absolute, au scos în evidență caracterul burghez al revoluției, explicînd că burghezia și-a alăturat poporul pînă ce a pus mîna pe putere pentru ca apoi să-și trădeze interesele, că de fapt revoluția franceză a înlocuit o formă de exploatare cu alta. Folosind cele studiate de el în învățămîntul ideologic dirigintele Gheorghe Popescu le-a putut vorbi elevilor cu căldură și emoție, cu forță de convingere despre chipul luminos al marelui Lenin, arătîndu-le că prin activitatea sa teoretică și practică Lenin a îmbogățit știința marxistă cu noi teze, care călăuzesc popoarele în lupta pentru construirea socialismului și comunismului, pentru pace

Învățămîntul ideologic frecventat cu regularitate a dat o orientare nouă și muncii obștești a cadrelor didactice, care a devenit mai bogată în conținut, mai atractivă. Așa se explică, bunăoară, interesul cu care femeile din cartier ascultă lecțiile de politică curentă ținute de învățătoarea Nina Martin, așa se explică săliile pline de la căminul cultural „Nikos Beloiannis” în zilele cînd țin conferințe profesorele Stana Băjenaru, Domnica Agaci sau Natalia Voicu.

Preocupîndu-se, sub îndrumarea organizației de partid, de buna desfășurare a învățămîntului ideologic organizația sindicală din școală contribuie la educarea marxist-leninistă a membrilor de sindicat, la mobilizarea lor în permanenta îmbunătățire a muncii lor profesionale și obștești.

C. RĂDOI

Corectarea temelor lucrate acasă este un moment important al lecției. Elevele clasei a V-a de la Școala de 7 ani nr. 2 din București urmăresc cu atenție observațiile profesoarei.

„Andrei Sokolov e un om obișnuit, așa cum găsești cu milioanele în Uniunea Sovietică. Dar soarta acestui om a fost înspăimîntătoare. În timpul războiului a pierdut tot. A scăpat de suferințele prizonieratului, de înfometare, de munca istovitoare a lagărelor, de pericolul de a fi împușcat în orice clipă, de înjosiri și umilinte, pentru ca, întors acasă, să vadă că o bombă inamică i-a ras de pe fața pămîntului locuința, omorîndu-i soția, cu care fusese atît de fericit, și cele două fiice. Ii mai rămăsese o singură nădejde: fiul. Dar la asediul Reichstagului, în ultimele clipe ale războiului, acesta își găsește o moarte eroică. În pragul bătrîneții, Andrei Sokolov nu mai are pe nimeni apropiat. Dar i-a rămas marea familie a oamenilor sovietici, pe care n-o poți pierde niciodată. Întimplarea îi scoale în cale un băiețuș rămas și el singur pe lume din cauza războiului. Sokolov își găsește alinarea în faptul că se poate ocupa de o ființă care a suferit ca și el. Ii spune băiatului că el e tatăl lui și-i dedică tot restul vieții sale.

„Într-un orașel sovietic, cu prilejul construcțiilor postbelice, se descoperă un uriaș depozit de proiectile, îngropat de hitleristi în timpul războiului. Prezența lui pune în pericol existența întregului oraș. Pentru că acțiunea agenților fizici asupra explozibilului îl făcea aproape intangibil, se pare că nu rămăsese altceva de făcut decît să se evacueze populația și să se provoace explozia proiectilelor, sacrificîndu-se o mare parte din clădirile și instalațiile orașului. Dar cum să faci acest lucru? Cum să distrugi cu mîinile tale ceea ce s-a construit cu atîta trudă? Asta nu se poate! Și de aceea căpitanul Dudin, împreună cu cîteva ostași dintr-o unitate de geniu, își asuma sarcina să transporte munșița afară din oraș. Muncind cu eroism și abnegație, păstrînd un calm impresionant, tînrul ofițer și ostașii reușesc să salveze orașul.

„Grînele Cubanului ar fi putut să ajunge spectrul foamei ce amenința Moscova în anii războiului civil. Dar nu puteau ajunge în regiunile nordice, singurul drum fiindu-le tăiat prin cucerirea unui nod de cale ferată de către bandele albilor. Trebuia recucerită stația în care se fortificase inamicul, dominînd cu focul mitralierelor orice cale de acces. După toate regulile strategiei militare, poziția era socotită inexpugnabilă. Dar cum să lași Moscova fără pîne? Brigada lui Kociubei nu putea fi de acord cu acest lucru... și gara a fost recucerită de roșii. E unu. din numeroasele episoade care marchează spiritul de jertfă ai armatei revoluționare create de Marea Revoluție din Octombrie.

„Un petrolier sovietic este oprit în apele Chinei de un vas de război ciankaist, capturat și dus în Taiwan. O întîmplare extraordinară, nemaiîntîlnită în timp de pace. Membrii echipajului sînt izolați unul de altul și supuși tuturor presiunilor pentru a fi determinați să-și renege patria și să rămîină în lumea capitalistă. La început li se oferă bogății, lux, apoi sînt torurați, amenințați cu moartea... E greu să rezisti, dar cum să-ți trădezi patria, cum s-o părăsești pentru totdeauna? Iată ceea ce nici unul din marinarii sovietici nu poate concepe. Ei semnează cu toții un protest cerînd să fie repatriați și, după multe peripecii, reușesc să spună lumii adevărul despre atașamentul lor pentru patria sovietică.

Patru filme diferite, plasate diferit ca timp și spațiu, cu tematici și subiecte diferite. Simți însă că toate transmit același mesaj: imensa dragoste de patrie a oamenilor sovietici

FLORIN Z. FLORIN

Știri

In sprijinul diriginților

În dorința de a ridica nivelul muncii educative din școli, Secția de învățămînt și cultură a sfatului popular orașenesc Galați organizează regulat consfățuirile cu diriginții pentru a prilejui astfel un schimb cît mai larg de experiență între aceștia.

O asemenea consfățuire, care a avut loc recent, a adus în discuție cîteva probleme importante privind planificarea muncii diriginților și conținutul orelor educative. Cu un mare interes au discutat în deosebi diriginții problema conținutului orelor educative. Cei care au luat cuvîntul în

legătura cu această problemă au accentuat asupra necesității ca în scopul întăririi educației patriotice a elevilor, să se popularizeze mai larg orele educative, realizările dobîndite de oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului, în anii puterii populare. Numeroși vorbitori au făcut de asemenea recomandări valoroase pentru folosirea materialelor ilustrative — desene, diafilme, material beletristic etc. — menite să contribuie la ridicarea conținutului emoțional al orelor educative.

Tot pentru a veni în sprijinul diriginților secția de învățămînt și cultură a alcătuit o brigadă formată din inspecori, diriginți frunțași și profesori de pedagogie, care să coordoneze și să îndrume munca diriginților din toate școlile orașului. Constatările brigăzii vor fi concretizate în referate care se vor expune la fiecare sfîrșit de trimestru.

Acțiuni cu caracter patriotic

În ultimul timp, elevii școlilor din raionul Ciacova au colectat cantitatea de 9.070 kg. castane și 502 kg. foi de porumb. S-au evidențiat cu acest prilej elevii Școlii elementare de 7 ani din comuna Banloc, care au colectat cantitatea de 1.500 kg. castane, elevii Școlii elementare de 7 ani din comuna Voiteg, care au colectat cantitatea de 100 kg. foi de porumb, elevii școlii din Deta etc.

Prof. VICTOR DOBRESCU inspector metodist

Nevăzut — necunoscut

Nu este vorba de vreună operă a filmului realizat după opera lui Alphonse Allais și care rulează pe ecranul Capitalei, ci de un tîmbar al cărui autor este colecționul didactic de la Școala elementară din Chilia Veche, raionul Tulcea. Dar, ca orice operă, pe lângă titlu și autor, are și un erou principal. De data aceasta eroul este

un copil, mai precis o fetiță. Are aproape doisprezece ani și locuiește nu departe de școala din Chilia Veche. Dar pentru toți cei de la școală a rămas nevăzută, necunoscută. A trăit doisprezece ani în apropierea școlii din Chilia Veche fără să se bînuiască măcar existența ei.

Ce a făcut pînă acum, cum a trăit, nu poate să spună nimeni. Și nu pentru că ar fi fost invizibilă, ci pentru că toți dă-

călii din localitatea aceea au dovedit o gravă miopie. De cîte ori, pînă acum, nu s-a întocmit în Chilia Veche recensămîntul copiilor de vîrstă școlară, de cîte ori nu s-au făcut înscrieri la început de an școlar? De fiecare dată, însă, casa în care locuia mica necunoscută a fost ocolită. Era aici un fel de „terra incognita”.

Cum de n-a avut nici un învățator din Chilia curiozitatea să cerceteze

casa cu pricina, nu putem ști. Cert este că eroina noastră s-a trezit la vîrstă de 12 ani fără să facă cel puțin cunoștință cu paginile abecedarului. Nu pentru că n-ar fi vrut, ci pentru că n-a fost inscrișă niciodată la școală, pentru că nu s-a gîndit nimeni din colectivul didactic al școlii la acest lucru.

Și poate că ar fi rămas în continuare tot așa de nevăzută și necunoscută dacă, de curînd, un

C. MINCA

Din experiența școlii sovietice

„Tinărul colhoznic”

Inițiativa de a se constitui un colhoz în care să lucreze numai elevii a pornit chiar din rindurile acestora. Aproape toți elevii din clasele mari doreau să devină membri ai colhozului. Au primit un teren de 5 hectare și și-au ales conducerea — un președinte, brigadier etc. Au hotărât să dea numelui lor numele de „Tinărul colhoznic”.

La început acțiunea elevilor n-a fost primitivă cu prea multă încredere de către conducerea marilor colhozuri din vecinătate, „Comuna din Paris” și „Taika” (1). În curând s-a văzut însă că tinerii știu să muncească bine.

După un an, rezultatele muncii au fost discutate la adunarea generală a elevilor colhoznicilor. Raportul prezentat de președintele Romas Kauanas, elev în clasa a XI-a, arăta că venitul total al colhozului se ridică la 33.000 de ruble — adică 6.600 de ruble de nectar. S-a vădit deci că începutul a fost bun. Dar, bineînțeles, nu banii au cea mai mare importanță. Important este faptul că elevii îndeplinesc singuri toate muncile, că învață să fie gospodari, că le place munca.

Toate lucrările sunt executate de elevi. Ei înșiși lucrează pe cele două tractoare ale colhozului. Elevii Marimatas Gabris și Iuozas Svelnis îngrijesc cu multă dragoste caii. Tot elevii sunt cei care ară, grăpează, însămânțează și recoltează. Chiar și culturile de în, care cer mai multă pricepere, sunt lucrate de elevi, iar producția obținută este predată de ei fabricii „Naumest”. La predarea producției de în a fost folosit pentru prima dată autocamionul pe care l-a achiziționat de curând școala. Autocamionul este con-

ducător, pe rind, de cei 12 elevi-șoferi. Ca într-un colhoz adevărat!

Membrii „Tinărului colhoznic” întrețin o strânsă legătură cu vecinii lor — membri ai colhozurilor „Taika” și „Comuna din Paris”. Ei vizitează adesea aceste colhozuri, iau parte la munca brigăzilor de câmp. Agronomii, zootehnicienii și muncitorii agricoli cu experiență dau elevilor îndrumări și îi învață cum să lucreze pământul. La rîndul lor, și elevii îi ajută pe colhoznici. Ei au hotărât să amenajeze în colhozul „Taika” o bază de creștere a iepurilor de rasă. De asemenea, tinerii pomicultori ai școlii au hotărât să sădească în colhozul „Comuna din Paris” o livadă de pomi fructiferi.

În acest an „Tinărul colhoznic” a crescut. Văzînd ce rezultate bune obțin elevii, vecinii le-au mai repartizat încă 7 ha. Mai mult pământ — mai multă muncă. Dar elevii lucrează cu deosebire rîvnă. Venitul colhozului s-a mărit. S-a creat o brigadă nouă de legumicultori. Conducător de elevi Irena Ianuleviciute, din clasa a VIII-a, brigada de legumicultori cultivat varză și pătlăgele roșii. Au fost încheiate primele contracte.

„Astăzi „Tinărul colhoznic” a devenit un adevărat colhoz. Pe ogoarele unde lucrează elevii răsună totdeauna cîntece vesele. Tinerii au îndrăgit munca în agricultură, care este frumoasă și interesantă. Majoritatea elevilor clasei a XI-a au hotărît că, după terminarea școlii, să rămână să lucreze în colhozuri

A. MARTINKIAVICIUS
R.S.S. Lituania

În școlile sovietice se acordă o mare importanță educației muzicale a elevilor. Iată, în fotografia noastră, elevele unei școli elementare în timpul unei audiții.

INSEMNAȚI DINTR-O CALĂTORIE DE STUDII

INVĂȚĂMÎNTUL AGRICOL

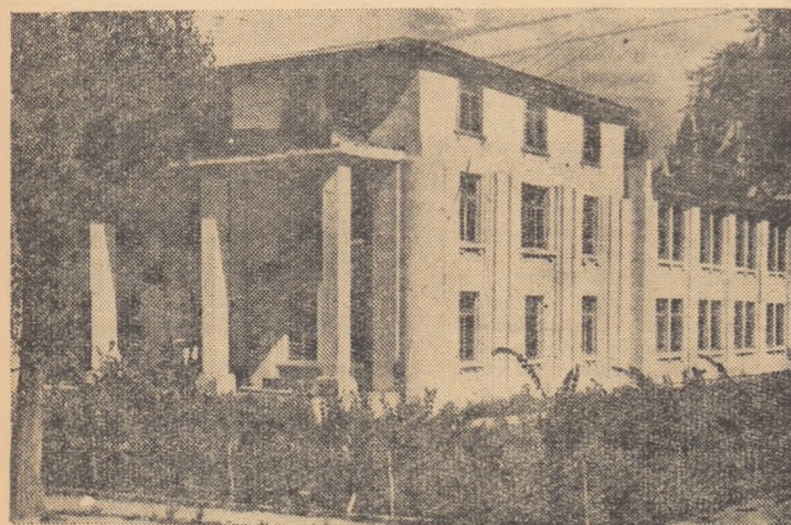
În luna septembrie a acestui an am avut cinstea de a fi invitat în Uniunea Sovietică la o conferință științifică unională, după încheierea căreia am vizitat câteva din unitățile de învățămînt agricol mediu și superior din R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Ucraineană. Prețutindeni am fost primit cu deosebită dragoste și prietenie și mi s-au creat condițiile necesare pentru a cunoaște și studia problemele de învățămînt agricol.

Învățămîntul agricol, legat de activitatea creatoare a constructorilor comunismului: pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, se bucură de o atenție deosebită din partea statului sovietic și primește sprijinul larg al organizațiilor obștești. În toate unitățile de învățămînt vizitate am constatat o deosebită grijă în această direcție, practica elevilor fiind urmărită și condusă cu competență și simț de răspundere. Dar nu numai practica legată de meseria în care sînt pregătiți elevii este o problemă pentru cadrele didactice; pedagogii se preocupă necontenit și de educarea fiecărui elev pentru viață, pentru activitatea sa viitoare de bun gospodar și de cetățean sovietic. Un aport deosebit în această privință îl aduce munca organizațiilor de comsomol.

Pe lângă unele aspecte specifice fiecărei școli vizitate, voi arăta mai întâi, pe scurt, câteva trăsături comune.

Învățămîntul agricol este organizat numai la nivel mediu și superior. Prin școlile profesionale ale rezervelor de muncă sînt pregătiți doar muncitorii calificați pentru mecanizarea agriculturii (tractoristi, combaineri etc). Școala tehnică are o durată de 5 ani și primește absolvenți a 8 clase. În aceleași școli, în clase paralele, se primesc direct în anul III și absolvenții ai școlii medii de cultură generală.

Învățămîntul teoretic și cel practic din școlile tehnice se desfășoară paralel, practica ocupînd 51% din durata de școlarizare, din care practica didactică, ce se execută în gospodăriile și atelierele didactice proprii, reprezintă mai mult de jumătate. Practica de inițiere are loc exclusiv în ferme

Clădirea Școlii tehnice de mecanizare a agriculturii din Tolgar, R.S.S. Cazahă

didactice, sub directa supraveghere a profesorilor. Practica de producție se poate executa parțial în ferma didactică, sau are loc în întregime în colhozuri.

În toate școlile pe care le-am vizitat s-a introdus complet autodeservirea, adică în localurile de învățămînt cit și în internate. Elevii îndeplinesc lucrări de reparație a mobilierului, vopsesc dușumelele, zugrăvesc, repară gardurile, construiesc magazii, garaje etc. Autodeservirea îi face pe elevii deosebit de atenți, de ordonați. Am constatat în toate școlile vizitate o ordine și o curățenie exemplare.

Toate școlile agricole dispun de o bază serioasă pentru practică — ferme proprii, care sînt lucrate în cea mai mare parte de elevi. Suprafețele pentru fermele didactice sînt acordate calculîndu-se 1—1,5 ha. pentru fiecare elev.

Personalul didactic al școlilor tehnice este format în exclusivitate din absolvenți ai institutelor de învățămînt superior care urmează și cursuri de agro-pedagogie cu durata de un an, organizate pe lângă institutele de învățămînt superior agricol. (O asemenea facultate există, de pildă, la Academia agricolă „K. A. Timireazov” din Moscova).

Absolvenții școlilor tehnice sînt destinați în primul rînd activității în colhozuri. În Uniunea Sovietică nu se mai concepe ca un brigadier sau ajutor de brigadier din colhoz să nu fie absolvent al unei școli tehnice de specialitate. După doi ani de producție absolvenții școlilor tehnice sînt puși sără concurs în institutele de învățămînt superior agricol.

La fiecare din școlile vizitate am putut face observații interesante și deosebit de instructive. Astfel, la Școala tehnică de viticultură și vinificație din Chișinău am constatat că învățămîntul teoretic și lucrările de laborator se desfășoară exclusiv în clase-laborator sau clase-cabinet școlar. Fiecare profesor răspunde de clasa-cabinet care îi este repartizată, iar elevii, în funcție de orar, participă prin rotație la orele de specialitate. Acest principiu a determinat un deosebit interes din partea profesorilor și emulație între aceștia pentru dotarea cit mai bogată a claselor-cabinet.

Școala tehnică de mecanizare și electricitate a agriculturii din Soroca ne-a impresionat prin dotarea ei excepțională. Are laboratoare moderne și tehnice agricole, unde elevii pot să lucreze individual și să-și însușească temeinic meseria de mecanizator sau electrician în agricultură. Școlile tehnice agricole sînt bine dotate tehnic. Mașinile moderne apar în primul rînd în aceste școli.

La Școala tehnică de contabilitate agricolă din Bender am găsit o exemplară organizare a autodeservirii. Elevii, pe lângă că asigură întreaga deservire a localului, au reparat mobilierul, au executat în perfecte condițiuni zugrăvirea sălilor de curs, a coridoarelor, căminelor etc., au construit o magazie, un garaj, au turnat trotuare din beton, au reparat împrejmirile etc. S-au realizat în acest fel economii de peste 20.000 ruble la reparații, reducîndu-se la jumătate cheltuielile prevăzute la capitolul respectiv. Am fost informați că în Republica Moldovenească în întreaga rețea de învățămînt agricol se instituie concursuri anuale pentru cea mai ordonată școală.

Unitățile de învățămînt pe care le-am vizitat ne-au pus la dispoziție un bogat material documentar (planuri și programe de învățămînt pentru cursurile de zi și fără frecvență, manuale, cursuri și diferite lucrări cu caracter pedagogic), care vor constitui un ajutor prețios în munca lucrătorilor din Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru ridicarea pe o treaptă mereu mai înaltă a învățămîntului agricol din patria noastră.

Ing. CONSTANTIN RAFAILA
director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Practici ale războiului rece

La ultimul său congres de la Washington. W.C.O.T.P. (Confederația Mondială a Educatorilor), organizație internațională din care fac parte o serie de sindicate ale educatorilor din statele capitaliste, a inclus pe ordinea sa de zi și a discutat situația școlii și a educatorilor din Republica Democrată Germană. Ba mai mult, după ce a ascultat raportul — denumit în documente „D. 3” — congresul a adoptat și o rezoluție.

Faptul acesta a produs indignare în rîndul pedagogilor cinstiți din lumea întreagă.

Raportul „D. 3” și rezoluția adoptată de congres conțin calomniile la adresa educatorilor din R.D. Germană și a țării lor. Sînt inserate aici vechile și răsunatele afirmații folosite de propaganda războiului rece.

În mod vădit, prin această se urmărește menținerea pe mai departe a încordărilor relațiilor între educatorii din diferite țări ale lumii pe de-o parte și pe de altă parte distragerea atenției opiniei publice mondiale de la politica pe care o duc cercurile conducătoare din Germania Occidentală, de promovare a educației militariste-revanșarde în școli.

Sindicatul Învățătorilor din Republica Democrată Germană și Federația Sindicatelor Internaționale a Educatorilor (FISE) au adresat conducerii W.C.O.T.P. scrisori de protest.

„În anii de după cel de al doilea război mondial, pedagogii din Republica Democrată Germană au dus la îndeplinire obligațiile care decurgeau din paragraful 7 al Acordului de la Potsdam și în care se arăta că doctrina nazistă și militaristă trebuie să dispară din educație — se spune în protestul trimis de F.I.S.E. În R.D.G. a fost creat un învățămînt nou, cu un conținut democratic, în cadrul căruia elevii sînt educați în spiritul păcii și prieteniei între popoare”. „Multe delegații de educatori din Anglia, Franța, Belgia, Italia, Japonia, Finlanda, Danemarca, Chile, Mexic, Elveția, Austria, Irak, Ghana, Guineea, Madagascar și din toate țările socialiste au vizitat R.D.G. — se subliniază în protestul conducerii Sindicatului Învățătorilor din R.D.G. Ei au plecat de aici cu impresii deosebit de frumoase”

Desigur, toate lucrurile acestea nu sînt pe placul militaristilor de la Bonn, la propunerea cărora W.C.O.T.P. a inclus pe ordinea de zi a congresului său anual „problema școlii germane” și din rîndul cărora au fost recrutați mai mulți autori ai raportului „D. 3”

„În actuala conjunctură internațională, în care toate popoarele lumii sînt preocupate de soluționarea pașnică a problemelor internaționale și îndeosebi a problemei germane, de posibilitatea unei deslinderi și a lichidării totale a războiului rece, „D. 3” aduce o notă distonantă, menită să întunece legăturile internaționale între pedagogii, stabiliți în tolosul educării unui tineret iubitor de pace” — scrie în protestul conducerii Sindicatului Învățătorilor din R.D.G.

Cadrele didactice din R.P.R. își exprimă la rîndul lor indignarea față de asemenea practici ale războiului rece. Ele condamna aceste încercări de denaturare a adevărului, solidarizîndu-se cu pedagogii cinstiți din întreaga lume în lupta pentru pace și democratizarea școlii.